

Foaie săptămânală, intocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Avram Iancu 5.

Un număr 3 Lei.

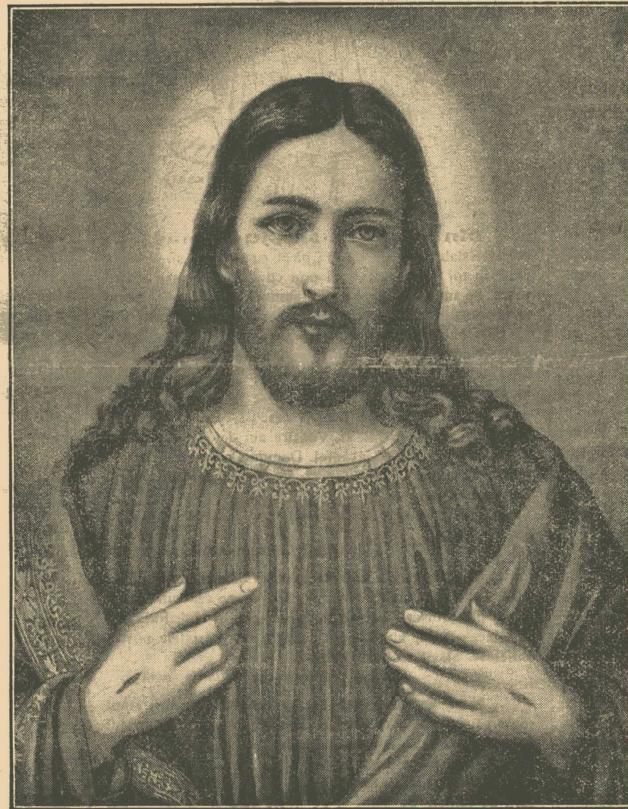
In tainica noapte din 25/26 Ianuarie.

Era în timpul când „lămuririle” căutau să-mi ia viața și zestrea morală. Mă gândeam în mine, Doamne, ce se va alege de mine și de truda mea? Sunt bolnav și s-ar putea întâmpla să închid pentru totdeauna ochii, zdrobit de mâinire, iar a grăi și a mă apără nu pot, fiind oprit cu forța publică.

Îmi venia să îmi strâng în brațe cările, să le sărut, să strig, drăguile mele cărți și tâlcuirii... pentru voi am muncit... pentru voi am trăit... pentru voi mi-am perdit sănătatea... și acum va trebui să vă las orfane, izbite de atacuri, batjocorite... tot ce am clădit eu cu voi în sufletele cetitorilor, se va îndoii, se va cătina, se va zdruncina...

Era seara dinspre 25/26 Ianuarie și am pus mâna pe Biblie și Psalmi, să mă măngăti cu cuvântul lui Dumnezeu. Dar orice măngăiere părea zadarnică. Era pentru prima dată în viața mea când nu mă mai puteam măngăia cu cuvântul lui Dumnezeu. Parcă îmi trebuia ceva mai mult decât atât. Am adormit plângând, cu perina udă de lacrimi.

Noaptea mi s-a arătat, în somn, un chip luminos. L-am cunoscut înădată. Era chipul preascumpului meu Mântuitor. Dar n'aținut decât o clipă și a dispărut. Însă această clipă a lăsat ceva ce va rămânea pentru totdeauna în sufletul meu. N'aș putea însă să spun în cuvinte, ce anume. Am simțit în acea clipă numai ceva care m'a făcut să zic

înădată: „asta-i ce-mi trebuia”... și sufletul meu înădată să-l umplut cu „asta”.

Dar ce anume era „asta”, n'aș putea spune niciodată. Era ea o

măngăiere? Nu. Era mai mult decât măngăiere. Era o întârire? Nu. Era mai mult decât o întârire. Era o bucurie? Nu. Era mai mult decât o bucurie.

Cu Isus tot înainte!

Cu Isus tot înainte
Să luptăm mereu, mereu
Să pe drumurile sfinte
S'alergăm tot înainte,
Căci cu noi e Dumnezeu

Lupta noastră, stări, nu-i place
Lui satan, viclen și rău,
Deaceea, zilnic face
Planuri multe să ne-atace,
Dar cu noi e Dumnezeu.

Frații ostași, cu bărbătie
In ori ce neecaz și greu,
Să luptăm cu bucurie
Pentru sfânta 'npărăție.
Căci cu noi e Dumnezeu.

Las să tremure vrăjmașii
Să să plângă tot mereu;
Las să stie ucigașii
Că nu-i glumă cu ostașii
Ce se'nored în Dumnezeu.

O, necazul suferință
Să mă rog ori și ce rău,
Ne întăresc doar credința
Să căstigăm biruința,
Căci cu noi e Dumnezeu

Cu Isus tot înainte
Să luptăm mereu, mereu
Să pe drumurile sfinte,
S'alergăm tot înainte,
Căci cu noi e Dumnezeu.

I. Tudusciuc.

Pentru trenul fulger.

Ce scrie un ostaș ceferist.

Prea iubite părinte sufletesc!
Auzind atâtea hule la adresa sf.
Voastre, și ne-mai putând suferi,
m'am hotărât ca să scriu și eu un
mic sir de cuvinte Red. dela nr. 45,
dar nu le-am scris nimic până în
prezent, căci am crezut că doar se
va isprăvi otrava din vasele lor,
dar precum se vede, mai au încă de
vârsat. Apoi lăsații Păr. iubite,
să și-o verse, ca, la urmă Doamne
ferește, să nu și-o culeagă iară dânsi.

Dar acum ne mai putând tăcea,

eu m'am hotărât ca să dau și eu un
semnal, căt de mic, trenului fulger.
S. Măcar că printre locuitorii pașnici
pe unde trece acest fulger, nu face
nici o spaimă, căci ei își văd de lucru.

Dar totuși noi ca voitori de bine,
și fiind buni creștini, dăm semnalul
de încep, ca nu cumva trecând
cu toată viteza peste obstacolul
pericolos să se dea, de-a tumba
în hău...

Cel mai mic dintre ostași. Ceferistul,
Brăneșcu P., Conop, jud. Arad.

Răspunsul fronturilor a făcut lumină.

Din Codlea—Brașov. Pracucernice părinte Trifa. Însetări de lumina înălțătoare a farului ce ne-a arătat calea măntuirii; adăpându-ne sufletul din isvorul cristalin al dreptăji și credință adevărată, având cu toții dorința a slui Domnului Isus, vom rămânea pentru totdeauna solidari Cucerincie Voastre și sfintei noastre biserici.

Nu desnădajduți, ci aveți încredere în Isus Biruitorul, care ne asigură biruința Lui și consolați-vă la căldura neperitoarelor cuvinte: ... În lume vezi avea strămoare, dar îndrăzniți, căci Eu am biruit lumea! (Ioan 16, 33).

Sandu Blidar, ostaș.

Un preot din jud. Mureș. »Fiți măngăiați — cu Domnul înainte!

Un glas din Jugoslavia ... dacă foaia Isus Biruitorul merge și nu mai are pedeci să mi-o trimiteți, căci noi știu dela graniță nu putem să ce să întămplat la Sibiu. Si nu știm ce să credem și pe cine. Ostașii de aici vom urma numai dreptatea și adevărul care numai cu Isus Biruitorul poate fi. Dar dacă nu-mi vine, las să-mi vină Ostașul Domnului.

Căci încă vom asculta de sf. Ta și de adevăr, fiindcă nu ne-am săturat de indemnul Vostru.

Te salută al tău fiu

*Timotei Tomici, cantor-ostaș,
Sfeti Mihailo—Jugoslavia.*

Din Groșereia—Gorj. ... Cu mare durere am aflat cucernice Părinte, căci și au întâmpinat... Noi ostașii Domnului de pe valea Gilotului avem totădată încrederea în sf. Ta, fiindcă știm că dela început ai fost tot în fruntea noastră. Noi frații ostași mărturisim cu toții că din fronturile Oastei niciodată nu ne vom da înapoi, fiind prea siguri de D-oastră. Că după cum până în prezent văi făcut datoria adevărată de Gornist, trezindu-ne din somnul morții la viață, așa vezi fi totdeauna...

Deci noi frații toși depe meleagurile Gorjului rugăm pe milostivul Dumnezeu să vă dea sănătate și putere ca să ne conduceți tot înainte spre »Canaanul cel ceresc».

In numele fraților Vasile Muraru.

Vom merge înainte. Am pornit la luptă cu naștere în Isus, luptăm cu naștere în El și vom birui cu naștere în biruința Lui.

Ion T. Rachieru, București.

Un strop de apă vie. ... Mulțumesc Domnului pentru biruința sa cea mare ce a arătat nouă în chip văzut. Vă rog părinte trimiteți-mi și mie un strop de apă din isvorul ce curge dela Isus Biruitorul.

Din Seleușul—Tr.-mare. Fiți cu încredere căci suntem la datorie cu toții. ... Noi urmăm pe Isus Biruitorul și Biserica Sa cea vie.

Slăvit să fie Domnul!

Dumitru P. Oaida, ostaș.

Tineți sus lumina adevărului... Noi ostașii Domnului din comuna Dârlös, jud. Tr.-Mare, suntem prezenți la datorie și la chemarea sf. Voastre care ne-ați trezit la o viață nouă și ne-ați arătat drumul ce duce la scumpul nostru Mântuitor.

Fraților, nu descurajați de încercările prin care vă trece Domnul. Tineți sus lumina adevărului și întă la Isus Biruitorul!

Mărginean Gheorghe, ostaș.

Din Buzău. ... Dar cuvântul Domnului nu va putea să-l opreasă nimeni. Ca să nu strigăm și ca să nu-l vestim pe El nu va putea să ne opreasă nimeni de căt tot El, când ne va lăsa graiul.

Pe acela care a luptat pentru El și pentru cuvântul lui, El nu-l va părăsi niciodată. De seamenea nici noi nu vom părăsi pe acela ce ne-a adus la sănătatea Bisericii, pe acela ne-a deschis ochii ca să vedem.

Lubite părinte Trifa, Vă aduc salutul păstorilor și fraților ostași dela biserică Banului din Buzău. Cu Isus Biruitorul înainte pe calea Lui cea strâmtă!

Vasile D. Tobolcea.

Din Alexandria—Teleorman. ... Să s'au luat pielea lupului și să rămasă în față oia dată jerifei de 12 ani.

La glasul trâmbitei acelei oaielor s'au măntuiriță mii de suflete, nu numai în țară ci și peste hotără și peste mări.

Cu Isus Biruitorul vom merge înainte până la mutarea noastră la Domnul în patria cerească.

I. D. Rusescu și ceilalți frați.

Din Haji Curda—Ismail. Noi ostașii Domnului din comuna susnumită vom rămâne nedepărțiti de pă. Iosif căci sf. Sa e păstorul al cărui glas ne e cunoscut...

Ion T. Molceanu.

Din Sebeșelul-nou—Hunedoara. Noi ostașii Domnului din Sebeșelul-nou—Hunedoara, nu vom părăsi nici când pe mult iubul nostru gornist Iosif Trifa.

Slăvit să fie Domnul!

Adamescu Ioan, ostaș.

De s-ar prăbuși munții... și s-ar sfârma petrele, noi vom rămâne cu totul lipiți de sfânta noastră Biserică și de Părintele Iosif. Domnul Isus să Vă ţină între noi mulți ani fericiti iubul nostru Părinte.

Noi nevrednicii și păcătoșii ostași din com. Sugag suntem cu totul pentru sf. Ta.

Ioan Delorean, ostaș, Sugag.

Ce spun ostașele din jud. Făgăraș. ... Tare ne-am bucurat când am primit foaia Isus Biruitorul și am cîșt cuvintele din ea că tare erau frumoase. De acestea cuvinte știm că nu ies decât dintr-o imamă plină de Duh...

Dar pe căt ne-a fost de mare bucurie, așa ne-am întristat când am văzut căte ai avut de suferit părinte și căt de mult a lucrat Satana și acolo.

Cei dela Lumina Satelor au zis că sf. Ta ai pus mâna pe tipografie. Dară nu i vrednic părintele Trifa să aibă măcar atât după toată muncă ce-a făcut că alte știm că nu are nici măcar o casă unde »să și plece capul« cum a zis Domnul Isus. Dară și vedem că așa cum este îngrilește de Oastea Domnului și ne luminează mintea și sufletul cu foaia »Isus Biruitorul«. Si ne indeamnă să ne întoarcem că să nu cădem în focul cel de veci, că și noi suntem niște oि a Domnului și nu a omului.

Domnul Isus a zis că dacă pe mine m'a urât lumea și pe voi vă va ură și lumea ureste ce nu-i al ei.

Iar »suroice« din Poiana care zice că pă. Trifa să fie mulțumit că a primit un brâu roșu, și răspundește numai atât că credință și faptele bune nu stă în »veșmintele cu ciucuri« și în brâul ci într-o inimă curată care e predată Domnului. Si apoi cum vi tu o femeie să judeci pe un »ales« al Domnului?...

Si cu acestea am rămas cucernice Părinte rugându-vă să ne erați cădăcă am greșit ceva.

*Ostașele Domnului din județul Făgăraș,
prin sora Ana Hela din Calbor.*

...Ca să veniți iarăși la locul de veghe. Cucernice Părinte Trifa, în numele tuturor fraților impună cu Părintele paroh Gh. Popescu am fost foarte mulțumit că de la primul moment de la învierea lui Isus Biruitorul și împreună ne rugăm cu toții Domnului ca să veniți iarăși la locul de veghe unde ați fost până acum, ca să încrezeti orice ură din partea prigoñitorilor.

Cu lacrimi în ochi, cerem că să se normalizeze predicile în foaia Isus Biruitorul așa precum era odătă în O. D. Am luat cunoștință pentru ziua de 15 Martie. Post și rugăciune. Datoria noastră este să ne rugăm și pentru vrăjmași. Cu ajutorul Domnului, lucrurile se vor îndrepta.

Umil ostaș Ioan D. Bârba, R.-Sărat.

Pe drumul bisericii. ... Noi ostașii Domnului din întreaga Bucovină, luptăm pentru sfânta noastră biserică și nu ne depărțim nici un pas dela regulile sf. noastre biserici. Vom merge totdeauna alături de pă. Trifa, căci el a sunat trimiță de săptămâni și ne-a trezit.

Noi ostașii din Vicovul de sus—Laura, îl vom urma totdeauna pe pă. Trifa și rugăm pe cei ce-l batjocuresc să înțețe hulele și prigoanele în contra sf. Sale.

Tipografia poate să o mute unde voiește, nu are nimeni nimic cu averea sf. Sale...

Luptăm cu tăria și mergem spre Canaa.

Pentru Oastea Domnului, fr. Bodăș Gh.,
Vicovul de sus, Laura—Bucovina.

Un glas din Vaslui. ... Știm că ai fost nedreptățit cu. Părinte, dar măngăiați-vă căci furtuna nu e pentru fulger frumos și sterp, ci pentru ploaia hulită, dar binefăcătoare...

Gh. B., Vaslui.

Desmințire. Cucernice pă. Trifa! Am rămas surprinsă cînd articolul „Glasuri respicate“, dela Oastea din Lunca Moinești, jud. Bacău, organizată cu secretariat, căsădă adunare și cuțite pentru fonduri de Evangelizare... vă spunem că nu-i cunoaștem pe aceștia care se dau că ostașii șase de lăre organizați, cu toate că suntem aproape, nu avem decât 9 sau 10 km. până la dânsii. Noi ne cunoaștem cu frații pe o rază de 50 km., ducându-ne noi sau venind ei la serbarele noastre.

Așa că aceștia care au scris acest articol, nu suntem decât niște vrăjmași ai Oastei cari nu urmăresc altceva de căt să poată face desbinare și ca frații din alte părți să-l imitez. Pentru aceasta rog pe frații din toate părțile țării să nu le dea crezare, căci iubitorii de acestia vor mai fi și prin alte părți. Pentru aceasta iubitori frații să nu daij crezarea oricărui duh care să-i pornească cu ură împotriva Părintelui Iosif, ci să îl sprijinim acum când vedem că vor să-l distrugă moralicește și în tot chipul.

Părinte Iosif, noi cănd am văzut că acum numai vrăjmași noștri se mai pot tolosi de Lumina și Oaste, le-am refuzat-o trimisându-le o înăpoi, căci nu mai putem suferi atâta batjocuri la adresa sfintei Tale.

Th. Cazacu, Stârceni—Buzău.

O legătură ce nu se poate rupe...

Oh, iubite părinte sufletește cum să putea eu să mă despart de sf. Voastră, căci când eram pe marginea prăpastiei, când aveam numai un pas până la prăbușire, nu m'au scos... alii ci sf. Ta, m'au scos din focul cel de veci. Căci numai Dumnezeu știe ce nu am făcut eu. Câte păcate nu am făcut înaintea scumpului Mântuitor...

... și pentru că sf. Voastră m'au ridicat din aceste păcate de moarte cu sf. Voastră rămâne și voi rămânea în orice prigoană și oricare vom suferi.

... Domnul a voit ca prin părintele Iosif să măntuiască — să cheme la măntuire — atâtă »perdutie«. Ales acest »vas mic și slab« care s'a smerit înaintea tuturor vestindu-l pe Isus cel răstignit.

Nu-te vom părăsi niciodată scumpă părinte ci vom merge cu Isus ori căt vom avea de suferit pentru El.

Ghe. T. Gheorghe, Drăgu—R.-Sărat.

Răspunsul fronturilor a făcut lumină...

Zilnic primim zeci de scrisori dela oștile și frații din întreaga țară. Ne-ar trebui câteva foi să le putem publica pe toate. Până în prezent ne-au sosit răspunsul alor peste 250 de Oști. Deocamdată dăm mai jos, numele și locul acelora carl au sosit în săptămâna trecută și n'au fost încă publicate.

Oastea Domnului din Fădima—Severin, prin fr. Gh. Mos.

Oastea Domnului, Tegaia—Mehedinți, prin fr. I. Băicuș.

Oastea Domnului din Bologa—Cluj, prin fr. Potra Gavril.

Oastea Domnului din Galați, prin fr. T. Nicolau și fr. Dumitru Adamescu.

Oastea Domnului din Valovăț—Rădăuți, prin fr. Spiridon Gheorghe.

Oastea Domnului din Slobozia—Clinceni—Ilovo, prin fr. Marin Matei.

Oastea Domnului din Cuptoarele—Secul—Severin, prin fr. Traian Savin.

Oastea Domnului din Orșova—Severin, prin sora Maria Micleu, văd. de căpitän.

Oastea Domnului din Călărași—Ialomița, prin fr. Gh. Davidescu.

Oastea Domnului din Cuza-Vodă—Brăila, prin pr. P. L.

Oastea Domnului din Dragu—R.—Sărat, prin fr. Gh. T. Gheorghe.

Oastea Domnului din Micălaca—Arad, prin scrișul sorei Paraschiva Tudoran și fr. Petru Nini.

Oastea Domnului din Nămoloasa—Târg—Putna, prin fr. Gh. T. Potera.

Oastea Domnului din Tohanul nou—Brașov, prin fr. Gh. Pătrăjanu.

Oastea Domnului din Bodești—Vâlcea, prin fr. Gh. Georgescu.

Oastea Domnului din Grivița—Ialomița, prin fr. C. V. Iordache.

Oastea Domnului din Fărdea—Severin, prin fr. Ioan Olariu.

Oastea Domnului din Slobozia—Ilovo, prin fr. C. Gh. Ghijă.

Oastea Domnului din Puchenii—Crainici—Prahova, prin fr. Gh. R. Florea.

Oastea Domnului din Calbor—Făgăraș, prin scrișul sorei Ana Heia.

Oastea Domnului din Sâmburești—Olt, prin fr. I. T. Rachieru.

Oastea Domnului din Buda—Mogoșești—Dorohoi, prin fr. Vasile Matei.

Oastea Domnului din Lancrăm—Alba, prin scrișul sorei Maria Stanciu.

Oastea Domnului din Leu—Romanați, prin fr. R. T. Mirică.

Oastea Domnului din Ludoș—Sibiu, prin fr. Moise Fulea.

Oastea Domnului din Călcău—Someș, prin fr. Perșa Gavril.

Oastea Domnului din Șerbești—Neamț, prin fr. Gh. I. Grigoras.

Oastea Domnului din Bosance—Suceava, prin fr. Silvestru Barbă.

Oastea din Planul de sus, răspunde. Cucerincă Părinte! Oastea Domnului din Planul de sus, jud. Alba, ne facem datoria a răspunde cu deplină încredere și curaj ce datorim dragostei și ierfiei ce s'au depus pentru a ne trezi și pe noi la o viață nouă cu Domnul Isus Hristos.

Având cunoștință despre cele ce s'au întâmplat la Sibiu, declarăm că nu ne vom depărtă de sfânta noastră Biserică și nici de scumpul nostru Părinte Iosif Trifa.

Ne rugăm atât pentru ceice ne iubesc cât și pentru cei ce ne urăsc. Deci totă viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm. Slăvit să fie Domnul!

Tremurănd de bucurie... Vă scriu acestă rânduri de cănd am aflat că foaia Isus Biruitorul e liberă să apară. O aşteptăm cu inima deschisă. Suntem la datorie și nu dăm înapoi, căci nu suntem din cei fricoși...

Frontul ostașilor din Bucovina nu se potrivesc neadevărului.

Gh. Gloguș, Rădăuți—Bucovina.

Cum putem să uităm pe Pă. Trifa, acest trimis a Domnului, care timp de 12 ani și-jerfif sănătatea pentru a ne scoate din mâna lui Satan?

Gh. C. Georgescu, Bodești—Vâlcea.

Valea Murășului stă la veghe... Oastea Domnului din Bîrchiș, jud. Severin, ne facem datoria a răspunde cu toată încredere (Ioan 15, 13).

Prezent la datorie! Valea Murășului stă la veghe și se roagă pentru Părintele Trifa și crește când cetește foaia Isus Biruitorul care este compusă prin puterea Duhului sfânt. Amin.

Salutăm cu drag și cerem foaia neconcenit.

Dumitru Biró, Ana Cristea, Alex. Gaspar, Elena Gaspar, Sofia Gaspar, Gh. Modaș, Lencă Modaș și Bogdan Iulișca.

Oastea Domnului din Simeria—Veche—Huned. prin fr. Mihai Morariu, Iosif Mermezean etc.

Oastea Domnului din Gurahonț—Arad, prin fr. Ioan Mera.

Oastea Domnului din Buda—R.—Sărat, prin fr. Const. Butnaruș.

Oastea Domnului din Chișcăreni—Dorohoi, prin fr. C. Scânteai.

Dela oastea Domnului din Mezieș, prin fratele Miron Roman.

Oastea Domnului din Picleu—Bihor, prin fratele Popovici Ilie.

Oastea Domnului din Lespezi—Baia, prin fr. Gr. Dumitru.

Oastea Domnului din Trifești—Roman, prin fr. Const. Popa, cântăreț.

Oastea Domnului din Vicovul de sus—Laura—Bucovina, prin fr. Bodă Gheorghe.

Oastea Domnului din Vaslui, prin fr. G. B.

Oastea Domnului din Stobăreni—Teleorman, prin fr. Ilie R. C. Barbu.

Oastea Domnului din Banpotoc—Hunedoara, prin fr. Sav Nicolae.

Oastea Domnului din Ploiești, prin fr. S. Iliescu.

Oastea Domnului din Măndrești—Tecuci, prin fr. Eremia S. Botezatu.

Oastea Domnului din Cetate—Dolj, prin fr. I. G. Florea.

Oastea Domnului din Mărginești—Bacău, prin fr. T. Cazacu.

Oastea Domnului din Cheia—Brașov, prin fr. Iosif Preda (Pioară).

Oastea Domnului din Lugojel—Severin, prin fr. Nicolae Zgribă.

Oastea Domnului din Tăuț—Arad, cu 48 ostași prin fr. C. Vasile.

Oastea Domnului din Nădrag—Arad, răspunde prin fr. Novacecu Lazar și sora Elena Vidulescu.

Oastea Domnului din Sulighete, prin fratele Petrescu Nicolae.

Oastea Domnului din Munteni—Buzău, răspunde prin fr. Petre V. Georgescu.

Oastea Domnului din Magheru—Mehedinți, prin fr. Constantin Popescu.

Oastea Domnului din satul Costești, comuna Răchiți—Botoșani, prin fr. Ioan N. Burlacu, cu 40 ostași.

Oastea Domnului din satul Ionășești—Nicorești jud. Tecuci, prin fr. Toader Irimia.

Oastea Domnului din Chișinău—Basarabia, răspunde prin fr. T. Gheban și alii frați.

Oastea Domnului din Brăila—Nedeleu, și Chereava, a răspuns prin sora Anastasia Musteca, Anastasia Popa și fratele Ion Băișan și alii frați.

Oastea Domnului din orașul Râmnicul—Sărat și încă 6 comune răspunde prin frații Mihalcea și Lepădată Stănescu.

Oastea Domnului din sudul Basarabiei Dimitrești—Ismail, și încă 6 comune, răspunde prin fratele Fotie C. Zlatin.

Oastea Domnului din com. Sofreacu—Roman, prin fr. ostaș cantăreț bisericesc Const. Popa.

Oastea Domnului din T—Severin, prin fratele C. Militaru.

Oastea Domnului din Buteni—Arad, prin fr. Ioan Patt.

Oastea Domnului din Șomoșeș—Arad, prin fr. Petru Sas.

Oastea Domnului din Cuvin—Arad, răspunde prin fr. Mitru Bătănescu.

Oastea Domnului din Albești—Botoșani, prin fr. V. Păduraru.

Oastea Domnului din Feldru—Năsăud, prin fr. Pavel Mititean.

Oastea Domnului din Viștea de sus, strigă: Prezent la datorie prin fr. Isidor Sătea, împreună cu frații Vasile Lupșor, Galatin Fuci, Moise Marcu și Moise Popa.

Oastea Domnului din Dragoești—Bucovina, prin fr. Pintilie a Bondari.

Oastea Domnului din Tudor Vladimirescu—Teușa, prin sora Tinca V. Călian.

Oastea Domnului din Căstău—Hunedoara.

Oștile Domnului din Cămpuri, Cămpuri—Surduc, Gurasada, Vica, Runcoș, Tătărești, Glodghilești, Tămășești, Tisa, Lăsău, Fintoag, Bâgara, Petrești, Ohaba, Făgetel, Dobru, Roșcani, Lapuj de Jos, Cojești, Cerbia, Micănești din jud. Hunedoara, prin fr. Iulius Ignă.

Oastea Domnului din Crasna—Putna, județul Stojarinet, prin fr. Șt. R. Mitir.

Oastea Domnului din Holbav—Brașov.

Oastea Domnului din Vărmaga—Hunedoara, prin fr. L. Șteff.

Oastea Domnului din Cizer, jud. Sălaj prin fr. Ignat Ioan și Barbuș Pavel.

Oastea Domnului din Tufeni—Teleorman prin fr. Marin R. Chivu și Șt. Vâlcia.

Oastea Domnului din Prejmer—Brașov.

Oastea Domnului din Tichiriș prin fratele D. P. Rusu.

Oștile Domnului din Ribița și Uibărești prin fratele N. Roman.

Din Wallace—Regina Sask, Canada, fr. Nick Radna.

Oastea Domnului din Babșa—Timiș prin fr. V. Laichici.

Oastea Domnului din Timișoara, prin fr. Mihai Constantin, Lazăr Văleanu și alii frați etc.

Oastea Domnului din Cerneteaz—Timiș, prin fr. Ilie Ioan.

Suntem încontinu în rugăciune.

Noi ostașii Domnului din com. Magheru—Mehedinți suntem tare nemulțumiți de vrajba ce se duce împotriva Pă. Iosif, acela care ne-a umplut sufletul de învățăturile sfinte ale Domnului nostru Isus Hristos și care ne-a scos din ghia-rele Satani și ne-a lumenat să cunoaștem cu adevărat pe Domnul și să-l urmăram. După minutele învățăturii ale Pă. Trifa care ne-au dus la Biblie — noi am lăsat sudamele, hoții, bețiile și toate cișinurile rele ale satanii cari ne duseau la peire. Noi rămânem credincioșii sub steagul sfintei Cruci pe care l'a ridicat Pă. Trifa.

Suntem în continuu în rugăciune pentru ca Domnul să-i dea sănătate deplină ca să poată îndeplini poruncă pe care i-a dat-o Mântuitorul, de a face căt mai mulți ostași credincioșii care să preamărească pe Domnul. Suntem alături împreună cu toți frații din tară, ascultând învățăturile Părintelui Trifa care sunt isvorul de bunătate și speranță.

Cât despre Tipografia Părintelui Trifa nu avem nici o pretenție. Noi am dat ajutoare și înțelegem să le cerem în sprijin.

Și, să știe toți, noi nu suntem sectanți; urmărим regulat la sfânta biserică și la adunările Oastei slăvind pe Domnul, și zidindu-ne unii pe alții.

Ostașii din com. Magheru jud. Mehedinți.

Glasuri despre foaie.

Mult iubite părinte Iosif!

Am primit ultimul număr al folii »Isus Biruitorul« și nu-mă pot reține de a Vă exprima bucuria ce am avut gustând din hrana dulce ce mi-a adus. Ah, minunate sunt și tâlcuirele ce ați scris și în acest număr! Parcă niciodată n'ăji scris ceva mai minunat ca acum din mijlocul furtunii prin care treceți. Minunate sunt roadele ei. Slăvit să fie Domnul!

Cu dragoste fiască.

N. Vonica.

Un examen pentru noi toți...

O durere nespus de mare ne-a trecut prin inimă auzind vestea cea tristă că sunteți din ură puși în mijlocul iupitei. Și ne întrebam veți putea oare suporta sf. V. care sunteți așa de slabă trupescă — această grea lovitură?...

Dar iată că nu trebuia mult și fr. Ilie Marină ne aduce vestea să sf. V. municijă mai linșită ca oricând deși în mijlocul furtunii.

Intr-adevăr, se cuvine Părinte drag ca toți cei ce cunoște pe Domnul să primească cu bucurie orice le-ar veni înainte. Și că gândesc că această incercare este un examen pentru noi toți.

Noi nu dăm înapoi căci ne gândim mereu la cunințele Domnului dela Matei 24. 13. și Ioan 16, 33.

In fruntea noastră stă Isus Biruitorul, cu El vom birui.

O ostașă a lui Isus Biruitorul Maria Stanciu a. b. s. sc. prof. com. Lancrăm—Alba.

In drum spre Canaan, spre țara făgăduinții.

Ce înțeles adânc este în călătoria Israilenilor spre Canaan! Toate frământările mânătuirii noastre se află puse — în diferite icoane — în această călătorie.

Dăm alături mapa călătoriei Israilenilor spre Canaan, refăcută după spusele Bibliei. În mapele și geografieșele școalelor nu se vede acest drum cu toate că în el se află taina cea adâncă a călătoriei noastre spre Canaan cel cresc. Drumul Israilenilor spre Canaan se vede în mapa aceasta tras cu o linie groasă, neagră, începând din Egipt până la Iordan.

Mapa călătoriei este ea însăși o predică. Uitându-te peste ea, îți vine îndată întrebarea: de ce n'au luat Israilenilii calea cea mai scurtă care ducea spre Canaan? Dece ocolul acela lung prin pustie, în loc să fi luat calea cea scurtă care îl ducea pe lângă mare, direct în Canaan? La întrebarea asta, la nedumerirea asta, răspunde însăși Biblia.

„Dupăce a lăsat Faraon pe popor să plece, Dumnezeu nu-l-a dus pe drumul care dă în țara Filisteilor, măcar că era mai aproape, căci a zis Dumnezeu: S-ar putea întâmplă să le pară râu văzând războul, și să se întoarcă în Egipt“ (Eșire 13, 17–18).

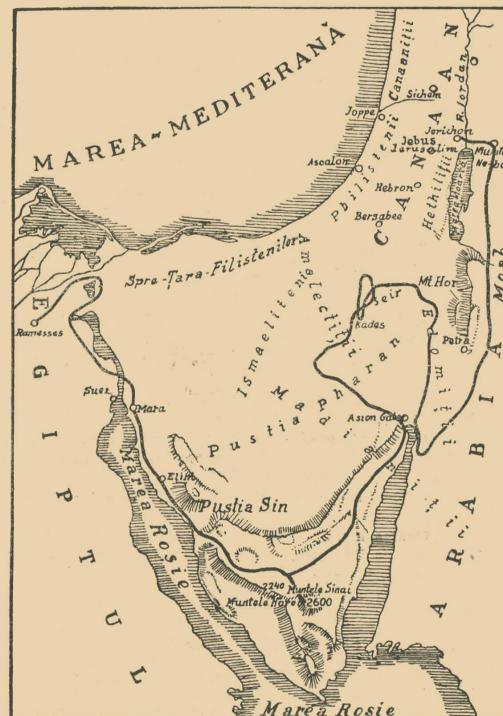
Iată și aici ne arată Biblia una din tainele mânătuirii. Mânătirea este răsboi; este un aprig răsboi cu Filisteenii — cu păcatale. Calea și călătoria spre Canaan trece prin răsboi. Trece prin țara Filisteenilor și prin țara lui Amalec. Trece prin răsboiul cel duhovnicesc din noi și cu răsboiul cel din afară de noi. Dar Domnul nu ne trimite dintr-o dată în acest răsboi. Căci El știe că de slabii suntem. El știe că ne-am înfrișoase de acest răsboi. El știe că am arunca îndată căt colo pușca, și am fugi înapoi la „înșteapă“ din Egipt.

De acea Domnul ține mai întâi să ne poarte prin „pustie“. Să ne chemă mai întâi în „școala“ cea mare a pustiei. Precum și fișec; înainte de a intra în răsboi, trebuie să facem mai întâi militărie, „cazarmă“, „manevre“.

— Așa a fost și cu Israilenilii. Domnul i-a trecut prin ocolul pustiei; întâi, pentru că să nu se înfricoseze de răsboi, iar a doua că să înă școală cu ei. Biblia ne spune lămurit și acest lucru.

„Adă-i aminte de totă calea pe care te-a adus pe tine Domnul Dumnezeul tău în pustie, timp de 40 de ani, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornorile inimii și să cunoască oare păzi vei poruncile lui ori nu?... Ca să cunoști cu inima ta că în ce chip omul învăță pe fiul său, așa Domnul Dumnezeul tău te învăță și pe tine“ (Cartea a 5-a lui Moise 8, 1–7).

Aceasta este școala cea mare a pustiei. Domnul Dumnezeu avea să dea poporului anumite lecții care numai în școala aceasta se puteau învăța. În școala cea mare a pustiei

îl s'au dat Israilenilor lecții cele mai de preț. În școala aceasta și-au cunoscut slăbiciunile lor sufletești... În școala aceasta au cunoscut taina încercărilor... În școala aceasta au mâncaț mană din cer și au beut apă din stâncă... În școala aceasta au cunoscut dragostea și purtarea de grija a lui Dumnezeu care „împărtășește“ și „înțelește“ (Apostolul Ap. 13, 18).

— Prin „școala“ aceasta trebuie să trecem și noi. În „școala“ aceasta ne arată Domnul că suntem de slabii. În „școala“ aceasta ne punem Domnul la probă credința noastră și încrederea noastră în El.

În „școala“ aceasta ne învăță Domnul să ne hrănim cu „mană“ din cer și „apă din stâncă“. În „școala“ aceasta Domnul ne înarmează mereu... ne pregătește mereu pentru luptele ce vor veni, pentru „răsboiul“ ce va veni.

Școala pustiei i-a pregătit pe Israileni pentru luptele ce le-au avut pe urmă când s'au apropiat de Canaan.

„Școala“ aceasta ne pregătește și pe noi pentru luptele mânătuirii. Calea mânătuirii este calea pustiului. Este calea frământărilor. Este calea luptelor și jertfelor.

O! atâția și atâția creștinii ar dori

să ajungă în Canaan... dar aşa pe unde ar fi calea cea mai scurtă... pe unde ar fi calea cea mai ușoară... pe unde ar fi calea cea mai liniștită... și mai ales pe unde ar fi calea, pe unde, Doamne ferește, să nu fie „lupte“ și „frământări“, ci „pace“ și „înșteapă“.

Dar, o Dumnezeule, Tu ne-ai arătat precis și categoric că o astfel de cale nu este. Calea ce duce la Canaan e numai una: e calea crucii, e calea suferințelor, e calea luptelor și jertfelor.

— Mapa de alături, cu călătoria spre Canaan, ne arată și un loc unde Israilenilii au făcut un cerc, o învărtitură mare, trezindu-se după o lungă ocolire tot acolo de unde au plecat. Adecă o frământare zadarnică. Aceasta este frământarea din pustia Cades, când poporul murmură și voia să-și aleagă o căpenie cu care să se întoarcă în Egipt. A fost aceasta o frământare care i-a tinut o bucată de timp pe loc... care a opăsit înaintarea lor spre Canaan.

— Astfel de ocoluri zadarnice sunt și în viață și călătoria noastră spre Canaan. De câte ori răcim cu dragostea, slabim cu rugăciunea, slabim cu râvna, ne împrietenim cu lumea și susținem după „carnea“ din Egipt — ajungem și noi în pustia Cades. Slăbim pe loc cu călătoria. Ne învărtim înzadar. După o lună, după două, după nouă, după un an sau doi, ne trezim tot acolo unde am fost. Ferește-ne Doamne de pustia Cades.

— Se pare că și cu Oastea Domnului, în ceasul de acum, am ajuns la locul acesta din pustia Cades.

— Înaintasem aici la foaie, cu tâlcuirea călătoriei noastre, până ce trecusem de muntele Sinai. Trecusem de „legea“ care prin Moise s'a dat, iar darul și adevărul prin Isus Hristos (Ioan 1, 15). Trecusem și noi cu Oastea peste „litera legii“. Dar iată acum vine încârligătura din pustia Cades. A venit o furtună și acum deocamdată ne învărtim pe loc. Trebuia să facem și ocolul acesta căci el stă scris pe mapă.

Israilenilii au scăpat de ocolul din pustia Cades după Moisi și înălțat șarpele în pustie, care închipuia jertfa crucii (Numeri 21, 9).

— Din zădătură de acum vom scăpa și noi cu Oastea îndată ce se va ridica în fața noastră „semnul șarpei din pustie“... semnul Celui care s'a jertfit și a murit pentru noi... semnul Celui care ne deschide și ne îndreaptă mereu drumul nostru spre Canaan... semnul Celui care prin biruința Lui ne asigură biruința și ne duce la biruință.

Slăvit să fie Domnul! Ajungem la „șarpele din pustie“. În numărul viitor vom tâlciu acest loc minunat după care — să nu vă speriați — va urma ceace spune Biblia: luptele cu Amalechitii, Hetiții... În semnul că ne apropiem mereu de Canaan. (Va urma).

Istorioare mici cu înțeles mare:

Unul din cei 3000.

În binecuvântata zi a Cincizecimii, toată lumea a rămas mirată de marea schimbare ce o facuse furtuna Duhului sfânt. »Multimea a rămas încremenită... toți se mirau și se minunau... erau uimiți și nu știau ce să credă... se mirau auzindu-i vorbind în limba lor« (Faptele Ap. 2, 6—20).

Unii spuneau că sunt »beți«, alții, de sigur, vor fi spus că sunt nebuni. Dar ap. Petru i-a lămurit îndată spunând că »oamenii aceștia nu sunt beți«, ci »aceasta este ceeacea a fost spus prin protocul loil: »în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna Duhul meu peste orice făptură« (Fapt. 2, 6—21).

O, ce lucruri minunate a făcut și face revărsarea Duhu-

lui sfânt. Ce lucruri minunate a făcut această revărsare și în Oastea Domnului.

Un cărturar care citește cu drag foia noastră, era foarte încântat de scrisorile ostașilor dela fronturi. Nu-i venea să credă că niște oameni fără carte ar putea să scrie aşa de frumos și adânc. Ca să-l conving-i am arătat o grămadă de scrisori sosite dela front.

I-am arătat ca pildă scrisorile fr. Paraschiv Sârghie, unul »din cei 3000 din ziua Cincizecimii«

Si cărturarul a rămas uimit. Cu adevărat, mare și minunată este școala Duhului sfânt.

Crucea vestitoare.

De când eram copil într'un sat de munte, îmi aduc aminte de-o cruce, de o rugă, așezată la poalele unui drum greu care suia la munte.

Crucea slujia de popas călătorilor în vederea obositorului urcuș. Crucea vestea urcușul și îmbia odihnă, popas și putere în vederea acestui urcuș greu.

Aceasta e și crucea Domnului. Ea vestește urcușul, calvarul, suferința. Ea ne îmbie cu odihnă și putere în vederea suferințelor, ostenelelor și jertfelor prin care trebuie să trecem.

Căci, dragă cetitorule, nu este cruce și mântuire, fără »urcuș«, fără jertfă și suferință.

„Numai cu călăuz“.

Când am fost în Elveția, la Davos, mi s'a părut curios un afiș pe care îl arătat chipul de alături; un tiner înșăurat cu o funie și sub el cuvântul »Nur mit Führer«, adeca »Numai cu călăuz«.

N'am înțeles ce vrea să spună acest afiș. Medicul m'a lămurit că acest afiș e pentru cei cari fac excursiuni în munți; să-și ia călăuză din partea locului, dela cei cari cunosc munții și potecile lor.

Eu m'am gândit atunci că aşa e și cu călătoria acestei vieți. Ne trebuie neapărat și aici în Călăuz căci viața e plină de

prăpăstii și locuri primejdioase. Iar cel mai bun Călăuz e de sigur Acela care a fost odată în lume și ne-a însemnat calea vieții cu »roș«, cu săngele Lui. Si nu numai atât, ci El ni-se oferă și azi ca un Călăuz care vrea să fie cu noi (Matei 28, 20), să călătorescă împreună cu noi.

Acesta-i Călăuzul despre care psalmistul spunea: »Că Tu cu mine ești Doamne« (Psalm 10, 20).

I-L ai tu, dragă cetitorule, în călătoria vieții tale, pe acest Călăuz? Eu te rog nu pleaca nicăieri fără El. Iar cu El poți pleca prin orice primejdie și furtuni.

Nur mit Führer.

E vremea Postului cel mare.

Cetăți cărțile scrise de părintele Iosif.

Cartea despre Ce este Oastea Domnului? S'a tipărit a 5-a oară în peste a 30-a mie de exemplare Lei 40—.

Insemnările călătoriei la Ierusalim. S'a tipărit a treia oară, are peste 100 chipuri religioase și vederi dela Ierusalim Lei 50—.

Oglinda inimii omului. S'a tipărit a doua oară în a 30-a mie de exemplare. Are 20 chipuri Lei 20—.

Corabia lui Noe tipărită a doua oară. Are și 20 chipuri religioase. O carte mare și frumoasă cu 75 pagini Lei 15—.

Fiul cel perduț, o carte ce stoarcă la crimi, cu 20 chipuri frumoase Lei 15—.

Din Pildele Măntuitorului, eșită acum de sub tipar cu multe chipuri frumoase Lei 12—.

Tâlcuirea Evangelheliilor, carteia I. Lei 18—.

Tâlcuirea Evangelheliilor carteia II. Lei 16—.

Duhul sfânt, carteia I, cu învățături generale despre a treia persoana din sfânta Treime Lei 12—.

Trăim vremuri biblice, o carte frumoasă cu 20 chipuri Lei 15—.

La picioarele Stăpânului meu, carteau lui Sundar Singh, cu 20 chipuri Lei 15—.

Mai lângă Domnul meu, mai lângă El. S'a tipărit a treia oară Lei 12—.

Cântări Domnului! carteau de cântări a Oastei Domnului. Prejul 30 Lei. Legată 40.

Înțâia 100 istorioare religioase; o minunată carte ce cuprinde 100 pilde și istorioare religioase cu 24 chipuri frumoase. Lei 10—.

A 200 sută istorioare religioase; cuprinde în continuare încă 100 pilde și istorioare, cu 24 chipuri frumoase Lei 10—.

A 300 sută istorioare religioase; cu încă 100 pilde și istorioare, cu 24 chipuri Lei 10—.

A 400 sută istorioare religioase; cu încă 100 pilde și istorioare, cu 24 chipuri Lei 12—.

A 500 sută istorioare religioase; cu încă 100 pilde și istorioare, cu 32 chipuri frumoase Lei 12—.

500 istorioare religioase. Toate cele 5 cărți de istorioare legate la un loc în o carte mare și frumoasă Lei 45—.

Să creștem în Domnul, o cărticică ce arată, cu multe pilde, cum trebuie să creștem duhovnicete. S'a tipărit a treia oară. Lei 3—.

Zacheu, o predică despre cum s'a întrebat Zacheu vameșul și s'a făcut un om nou. S'a tipărit a treia oară Lei 3—.

Căutați la pasările cerului, o cărticică ce cuprinde minunate învățături. Are și cateva chipuri minunate. S'a tipărit a doua oară. Lei 5—.

Sabia Duhului Lei 4—.

S'a pus Iadul în mișcare...

Cică'l iad prin drăcărie
Este mare bucurie
Râd, petrec, se veselesc
Cu tot neamul diavolesc.

Scaraoschi domul lor
Cuvântează tuturor
Arătând p'un drac mai mic
Care cică a biruit.

Si le spune . . . : «Intuneecați!»
Stăti de-acum vă bucurăți! . . .

Cinstea toată se cuvine
Aștu care-i lângă mine.

Despre voi ce să mai zic:
N'afii lucrat nimic, nimic
Căt umblării an de an
Nu lucrară nici d'un ban

Si să ţiști voi lămurit
Căt și cum a biruit
Ascultați-l să vă spună
El de-acii depe tribună.

. . . Diavolii cu nerăbdare
Se aproape mai tare,
Să audă lămurit
Ce-a făcut, de-a biruit

Ascultați o veste bună! . . .
... Strigă dracul din tribună,
Azi drăcimaea toată căntă:
... Oastea Domnului e frântă.

Cum e frântă . . . strigă dracii
Tot foindu-se ea racii.

... »Da! mă pot ai bucura
C-o să-d am de parte mea! . . .

Ce-ai făcut? . . . cum ai lucrat? . . .
De spui că-i căstigat.
Căci noi toți muncim din greu
Dar n'avem succesul tău.

Spune, spune ce-ai lucrat
... Strigă draci necurmat
Căci suntem cu nerăbdare
Să vedem minunea mare.

... Urte-am fost pela Sibiu
Unde? . . . numai eu o știe
Si-am lucrat cu măestrie
Cum nime din voi nu știe

Si urmarea este nouă
Căci s'a rupt oștirea 'n două
Iar din trânsa jumătate
Sigur co-s'avem noi parte.

Cum stătea aşa în loc
Si se lăuda cu foc
Iată vine un drac răcinind
Si din gură glâsunind :

Nu te lăuda spurate
Ce-ai făcut... s'au stricat toate
Căci oștirea ce s'a rupt
In napot ei s'a făcut.

Iar acum si mai tare
Predică prin lumea mare.
Si oștasi se prind mereu
... Vai! s'ărmă de capul tău.

... Căpetenia lor știe
Să-ne-alunge prin pusle.
Căci îi vine ajutorul
Prin Isus Biruitorul.

... Atunci draci speriajă
Ies în lume incudăjă
Si s'apucă si mai tare
Contra — Domnului mișcare.

Fraji oștasi! . . . să fim atenți
Căci toți draci sunt prezenti.
Fiți viteji — căci ajutorul
E'n Isus Biruitorul.

C. Popa, Trifești-Roman.

Răspuns la hula că nu am cercetat Biserica.

Vai celor ce se pogoară după ajutor în Egipt (Isai 31, 1).

Cei dela »Lumina Satelor« nu crătu nici în poronirea de a mă ponești în fața poporului. Într-aceste este și minciuna unui »oștag din Sibiu« care nu îscălește. Cică lumea nu m'ar fi văzut pe la Biserică decât atunci când mi s'a dat hirotonisirea de protopop. Însinuarea era atât de grosolană încât nici nu am mai aflat de bine să stăruim asupra ei. Totuș fiindcă s'ar mai afla atare suflet îndoelnic, precizez următoare:

Venind la Sibiu ca duhovnic la Academia Teologică, am cercetat Biserica în fiecare Dumineacă și sărbătoare plus slujbele de peste săptămână, de seara și dimineața. Trebuie apoi ca director la orfelinat, așadar ea am însoțit pe orfani la Biserică de căte ori mi-a stat în putere și în putință.

In anul 1927 am trecut prin o operatie grozavă. Aproape un an nu am mai putut umbila. Începând cu acest năcaz nu am mai putut cerceta Biserica regulat.

Pe lângă asta, era și munca îstovitoare della Lumina Satelor. Făteam singur foaia în 8 pagini. la să scrie cineva numai cu mâna aceste pagini — fără să mai gândească și să mai frâmânte acest scris — și va vedea că muncă îstovitoare este aceasta. Fiecare clipă fmi era măsurată. Dumineca făteam tâlcurile religioase.

Tu să mă spovedesc aici cu o greșeală. Pentru tămaduirea celor suferinți »am lucrat Sâmbăta«. Cele mai multe din tâlcurile mele sunt făcute Dumineca. Făcusem dela început un fel de »v.o.în fața Domnului să cinstesc Dumineca în felul acesta, după ce, din cauza slăbiciunilor trupei și a muncii îstovitoare, nu puteam merge regulat la sfânta Biserică. Firește, poate că voiu fi judecat și pentru această destăinuire că »am lucrat Sâmbăta«. Dar eu nu pot minti în fața Domnului.

Afirmării că nu am mers deloc pela Biserică este minciună. Cînd după hirotonisirea mea de protopop, am slujit la Crăciun în sobor.

Și am cercetat Biserica de căte ori am putut. Iar dacă nu am cercetat-o regulat, apoi am trimis în locul meu pe cei mii și mii de frați, cari prin Oastea Domnului au început să cerceteze Casa Domnului.

Am și predicat de două ori în Catedrală. Dar s'a adeverit dela început că nu era pentru mine treaba aceasta. Vocea mea era prea slabă. Aici trebuiau oameni cari strigă mai tare. În schimb însă am predicat la foaie, săptămână de săptămână de să auzit în tara întreagă.

Apoi cu slujirea la catedrală lucrul stă așa. Aici poti slui numai dacă ești chemat. Și de regulă sunt chemați cei care sunt mai fațoși și cu grau mai tare.

Ori eu nu aveam nici una nici alta; nici făptură nici grau. De căte ori am fost chemat, am slujit.

E adevărat că la Biserică nu am putut merge regulat dar nici pela cinematografe și alte desfășări nu m'ar văzut nimănii. Am stat totă vreme cu capul apliecat peste Cartea vieții, la masa de scris.

Ceice fmi aruncă ocărî în punctul acesta, ar trebui să se gândească și la faptul că lumea te audă la Biserică predicând cu foc despre »toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm«, iar după ameazi te vede dându-te pe ghiață în sunete de tangouri, sau jucând în »serată familiară« în sunete de jazzband.

Mă gândeșc și iar mă gândeșc, căt e de nemiloasă judecata lumii. Dela mine un biet de vas slab a pretins lumea: să fac singur foaia Lumina Satelor în 8 pagini, să slujesc și să predică în Biserică, să așeșt regulat la toate slujbele...

Mi se aduce recent și acuza că pela București am putut umbila, dar la Biserică nu merg. Apoi numai singur bunul Dumnezeu știe cum am călătorit la București. A trebuit însă să fac și acest calvar după ce îmi era înlocu cîstea și zestrea mea morală. În ultima călătorie mi s'a făcut rău la București. A început să-mi curgă sânge din rana operată astă vară. Când i-am arătat Pr. Vasile măna plină de sânge din rana ce săngeră — să spăimântă. Era să merg în sanatorul lui Geroa. Am plecat spre casă cu rana săngerând. Dar și din săngele acesta, din jerfă aceasta a ieșit biruință, în semnul că jertfa va birui mereu.

Într-un loc scrie prorocul Isaiă mult grăioarele cuvinte: »Vai de ceice aleargă după ajutor în Egipt...»

»Oștagul dela Sibiu să-și însemne bine aceste vorbe. În poronirea de a nimici un om și o jerfă, să nu mai alege în Egipt după ajutorul minciunilor. Căci cum spune la calendarul Oastei: O minciună trebuie proptită cu alte 7 minciuni ca să poată sta în picioare. Iar dacă nu o poți propti te răstoarnă ea pe tine.

Atât. Ca răspuns pentru toate hulele ce mi-sau adus și mi-se vor mai aduce.

După acest răspuns urmează »Istoria celor 25 ani de preoție.

Carta Biruitorului.

„Comuna noastră numără 11 Biblie și 42 N. Testament“

Prea cucernice Părinte Iosif.

Domnul ne înrednește și pe noi de darul său trimițându-ne mereu bucurii duhovnicești.

Un mare babilon e și com. noastră, totuș, se poate găsi în ea și un colț mic de Ierusalim. De 19 ani n'avem păstor în comună, dar Domnul nu ne-a lăsat străini de cuvântul Său, căci a trimis în mijlocul nostru pe frațele Gheorghe Muntean din Batiz cu cări și foi

din Tipografia Oastei și prin care o mulțime de suflete au scăpat din ghearele vrășmasului diavol. Slăvit să fie Domnul, comuna noastră numără până în prezent 11 Biblie și 42 Nouii Testamente, afară de cărțile celelalte ale Oastei.

lată o dovadă despre Biruința lui Isus Biruitorul căci El a facut totul.

Slăvit să fie numele lui!

*Ioan Stăncioi, ostaș
Sântămăria de Peatră.
jud. Hunedoara.*

Din Măcișeni—Covurlui.

Domnul a trimis între noi pe iubul nostru frate în Domnul, Tache Grădinaru din Pechea, care ne-a adus hrana sufletească, și ne-a întărit în cele duhovnicești.

Noaptea, ne-am adunat din nou să vind și să iaudând pe Domnul.

Slăvit să fie Domnul!

Oastea Domnului din Măcișeni.

Tari în Domnul să fim!

Căci cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și păltimăji pentru El... (Filipenii 1, 29).

De când ne-am întors la Domnul, multe s'au schimbat în viața noastră. »Cele vechi s'au dus: iată toate lucrurile s'au făcut noi« spune apostolul Pavel în 2 Corint. 5: 17 vorbind despre făptura cea nouă a unui credincios. În cele ale lumi ne plăcea viața tihnită, liniștită, și căt se poate de comodă chiar și în cele... religioase.

De când însă Domnul ne-a cheamat la El și ne-a așezat pe calea »cea strâmtă« pe care păsăit mai întâi El, în drumul spre Golgota, liniștea și tihna au dispărut, iar în locul lor au venit lupte, necazuri, dureri și ispite. Și pe măsură ce credinciosul se slește tot mai mult să urmeze Celui ce-a urcat dealul Golgotei, aceste lupte și necazuri sporesc și ele, împotrívindu-se cu înverșunare străduințelor lui.

Lupte cu tine însuți. Lupte cu cei din casa ta, cari nu vreau să înțeleagă în ruptul capului, schimbarea fericită din sufletul tău și înțoarcerea ta în brațele lui Isus. Lupte cu prietenii tăi, cu vecinii tăi și însărcină cu toți cei mari și mici cărora li se pare că te-ai smitit lăsându-ți viața obișnuită și începând una ciudată, plină numai de pocină, de rugăciune, de Scriptură, de căntări de bucurii sufletești și de toate făcute numai »în Domnul«.

»D'apoi nu suntem și noi creștini, d'apoi nu ne-am boțează și noi, d'apoi noi nu suntem ostași ai Domnului? Încep să întrebă toți! Ce numai voi sunteți sănăti și ai Domnului? Noi ai cui suntem? Și cel credincios care nu vrea să se potrivească felului deșert de viață al veacului acestuia se vede înconjurat de mustrări aspre a celor ce vreau să-și aperă credința cu toate că trăiesc după cal pudură lumii și în toate deșerțiunile ei. Credinciosul în umilință lui nu poate să spună că voi nu sunteți ai Domnului! Toți sunți ai Domnului, căci Domnul pe toți-i a zidit și-i iubește, dar căci pot dovedi prin viața de fiecare clipă că iubesc pe Domnul?

Ai Domnului sunt în cazul acesta numai aceia, cari au ascultat de chemarea dumioasă și dulce: »Veniti la Mine, toți cei osteni și împovărați! (Matei 11, 28) și străni în jurul Lui ascultă de Cuvântul Lui (Ioan 14, 23).

Si-l urmează în fiecare zi (Luca 9, 23). Viața credinciosului sincer devine astfel o mare luptă, plină de ostenești și de greutăți. Mulți cari n'au cerut și n'au vrut să ceară putere și ajutor, dela Cela ce-a învinătoare și rămâne pe veci biruitor, au căzut și s'au întors în lume.

Cealăii cari pornind pe calea Domnului, au înfruntat toate fururile și greutatea luptei primind har și putere dela Isus Biruitorul au ajuns să simtă multă liniște,

multă bucurie și pace chiar în toiu luptelor și suferințelor celor mai mari. Domnul nu-și uită pe Săi, El îi întărește în lupte și furtuni, întinzându-le cupa harului revărsător de bucurii și daruri, cari înviorează cu puteri nebănuite, pe luptătorul ostenit, care astfel pleacă mai departe »prin furtuni«.

Domnul însuși a spus: N'am venit să aduc pace pe pământ ci sabie (Matei 10, 34—36) De aceea cel ce mă va mărturisi înaintea oamenilor... va avea de vrășmași chiar pe cel din casa lui. De fapt unicul nu poate fi mai mare ca stăpânul lui. (Lucia 6, 46).

Dacă Isus a suferit pentru ceeace a fost bine, noi cari umili și urmăm Lui, să fim mai presus de El? O! nu și noi trebuie să suferim pentru El și pentru lucrarea Lui pe acest pământ. Iar lucrarea Lui este înțoarcerea sufletelor la Hristos Cel viu care trăește zilnic în inimă și viață credinciosilor Lui. În aceste timpuri când o furtună a dat și peste noi și când furtuna aceasta a clătinat pe mulți. Noi trebuie să rămânem tari în Domnul, alipiti de Cuvântul Lui, care este adevarul (Ioan 17, 17).

Cu ochii întări la Căpetenia de săvârșirii noastre — Isus (Evrei 12, 2), întemeiați pe temelia de piatră și nu de nisip. A dat ploaia, au venit șivoiaiele, au suflat vânturile și au băut în casa aceea dar ea nu s'a prăbușit pentru că avea temelia zidită pe stâncă (Matei 7, 25) iar stâncă e Hristos. (1 Corint. 10, 4 și 1 Petru, 2, 4).

Astfel de temelie în furtuna aceasta să avem și noi, scumpii mei frați ostași! Noi nu vrem să ne facem căldicei, când de această suntem destui astăzi, ci noi vrem să rămânem ferbiți. Pentru aceasta trebuie să suferim!

În vremea din urmă, unii s'au plâns prin pările noastre, autorităților că nu le pun, destui jandarmi la dispoziție ca să combată Oastea Domnului ca și lândul măcarice foarte pri mejdioasă?! (Din ziarul »Glasul Bucovinei« din 24 Februarie a. c. Impotriva fraților noștri iubiți din Vîcoval de sus). Primejdiaosă pentru că cheamă sufletele la Isus în Biserica Domnului?? Sărmani orbi, credeți că jandarmii vor putea distrage ce Domnul a lucrat? Jandarmii au ceva mai bun de lucrat, iar ce este Domnului nimici nu va putea strica.

Frații iubiți, întăriți în dragoste Domnului, care ne strâng (2 Corint. 5, 14) și știind că și ceilalți frați ai noștri, trece prin aceleași suferință ca și voi (1 Petru 5, 9) să luptăm cu credințioșie. Amin.

Slăvit să fie Isus Biruitorul!

*Viorel Bujoreanu, stud.
teolog Cernăuți.*

E vremea Postului cel mare.

Cetiți Sfânta Scriptură—Biblia.

CETIȚI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.

La Librăria Oastei se poate a纺a:

Biblia mare cu 300 Lei. — Biblia mijlocie cu 200 Lei.

Biblia mică cu 100 Lei.

Cetiți și Psalmul lui Davida, legată frumos cu 125 Lei.

O tâlcuire biblică actuală: ațâțarea (I. Samuil 26, 19).

Istoria prigoanei lui Saul asupra lui David este plină de tâlc pentru ciasul de acum al Oastei Domnului. Articolul părintelui Iosif din N-rul. 4—5—6 al foii »Isus Biruitorul« arată o parte din tâlcui minunat al acestei istorii. Dar istoria acestei prigoane și lungă. S-ar putea scrie o carte întreagă cu tâlcuire din această istorie. Să poate cu înțeul se va și scrie.

Acum vom tâlcui o altă parte din această istorie a lui Saul și David. Isbândă lui David a fost mare și răsunătoare. Mai ales că nimeni nu o aștepta dela un Tânăr ciobănaș. Dar isbândă aceasta care a bucurat întreg poporul lui Israel, n'a adus nici-o bucurie celui ce-o căștigase. Ba din potrivă. Din ziua biruinții, pentru David a început și rul suferințelor și prigoanelor. Căci »Saul, din ziua aceea a privit cu ochi răi pe David« (I Samuil 18, 9). David văzând că Saul umbă să-i ia viața a fugit de sub ochii lui. Să i-a umblat fugar, prin pustie și locuri ascunse, ca un tâlhă.

E îninduoșetoare până la lacrimi viața de fugar a marelui David, a bunului David, a Tânărului David care a izbăvit poporul lui Israel de ocara și sabia Filistenilor. În fiecare noapte îmi străpesc asternutul cu lacrimi. Mi-să supt fața de întristare și am îmbătrâni din pricina tuturor celor ce mă prigonesc» (Psalm 6, 6—7) strigă el către Domnul în zilele pribegiei lui. Doar câteva sute de viteji îl însoțeau în fuga lui din cauza milor de oameni cu cari îl urmărea Saul. Să mai era cineva cu David: Domnul era cu el (I Samuil 18, 12). Dragostea vițejilor lui îl îmbuna, îl îmbărbăta, iar dragostea Domnului îl întărea și-l păzea.

David nu s-a atins nicicând de Saul, unsul Domnului, ci numai i-a tăiat o fașie din mantaua lui pe când dormea în peșteră (I Samuil 24, 4). Îar dimineața a strigat în urma lui Saul și i-a zis: »De ce ascuții de vorbele oamenilor cari îți zic: «David îți vrea răul?» Uite colțul hainei tale în mâna mea, ca să vezi și să stii că în purtarea mea nu este nici răutate nici răsvrătire. (I Samuil 24, 9—11); căișeu de alături arătat acest loc din Biblie.

Să din vîrful muntelui a strigat David și lui Abner, slujitorul lui Saul: »Pentru ce mă prigoște Domnul meu? Ce am făcut eu și cu ce sănt vinovat?« (I Samuil 26, 18). Ah, e sfâșietor de dureros acest strigăt de durere al lui David cel prigonit pe nedrept. Oglasul îl tremura a plâns cu disperare. Strigarea lui duruit venea ca o întrebare de sus, din noapte, ca o muștrare a durerii lui nepotolite, fără să-i picure lacrimi din ochi. »De ce mă prigoște Domnul meu? Cu ce sunt vinovat? Ce am făcut eu? Ce?« Durerea îl sfâșia inima lui de plebag.

Apoi a continuat: »Să binevoiască împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său. Dacă Domnul este cel ce te ațâță împotriva mea, să primească miroslul unui dar de mâncare dela noi; dar dacă oamenii te ațâță, blestemăți să fie înaintea Domnului, fiindcă el mă îsgonesc azi ca să mă desli-

pească de moștenirea Domnului. El au făcut să mă caute împăratul ca pe un purice, cum ar urmări o potârniche în munți.« (I Samuil 26, 19—20).

Deci David știe că Saul e ațâțat împotriva lui. Ațâțarea aceasta putea veni dela Domnul pentru păcatele lor. Dacă era aşa atunci David propune lui Saul să aducă amândoi jertfă Domnului, o jertfă de îspășire, o jertfă de pace. Si Domnul se va bucura. Dar ațâțarea lui Saul împotriva lui David mai putea veni și dela oameni. Dela oamenii din apropierea lui Saul, dela slujitorii lui Saul, dela sfătuitorii lui. Din cuvintele lui David către Saul se vede că el înclină să credă că Saul e ațâțat mai ales de oameni. Căci el zice lui Saul: »De ce ascuții de vorbele oamenilor cari îți zic: «David îți vrea răul?» Apoi credința lui David că oamenii l-au ațâțat mai mult pe Saul se vede și din blestemul ce-l aruncă asupra lor.

Deci David e mai mult revoltat împotriva oamenilor cari au ațâțat pe Saul împotriva lui, decât pe Însuși Saul. Căci ceeace încercă ei împotriva lui, ațâțând pe Saul, era o crimă grozavă, față de nevinovăția lui și față de serviciile ce a adus el poporului său. Cei din jurul lui Saul îl vor fi zis: »David, ăsta a căpătat prea multă trecre înaintea poporului. El se încredă în vițejile lui. Mâine, poimâne va răscula poporul să îl ia împărăție. David e primejdios etc.«. Si ațâțarea oamenilor a aprins propria lui ațâțare împotriva lui David.

Să poate mânia lui n-ar fi dus până la prigoirea lui David dacă ea n-ar fi fost ațâțată de slujitorii lui. David știe aceasta. Si i-o spune și lui Saul. David chiar mustă pe slujitorii lui Saul că nu veghează asupra stăpânlui lor. Că adică, nu-l sfătuiesc în bine, că nu sunt prevăzători în acțiunile lor și că nu apără pe Saul de pași greșită.

De altfel aceasta e soarta de todeaua a celor mai mulți conducători. El se lasă lingușiti de slujitorii lor cei mai de aproape. Se încredă prea mult în ei. Prin ei, prin minciunile și lingurările lor, văd ei lumea din afară de curtea lor. El sunt fai informați. El nu cunoște adeverata realitate a supradreptății lor și lingurările lor, și lingurările lor slabiciunile, adică lăudările lor care le sălăbiciunile, adică calități alese, ei

căștigă increderea mai marilor. Îar conducătorii având aprobarea sfetnicilor lingușitori, săvârșesc tot felul de greșeli. Si tot cu aprobarea sfetnicilor lingușitori stăruiesc în greșelelor lor. Îar cei cari îndrăznesc să-le arate greșelele sunt sociotii drept dușmani.

Dar conducătorii de totdeauna său lăsat și se lasă și ațâțăi, nu numai lingușitori. Se lasă ațâțăi împotriva unor supuși sau chiar sfetnici de-a lor. Căci sfetnicii se învidiază unul pe altul. Si încep să se sape unul pe altul. Si își spătă, cu căte-o spătă. Încep să ațâțe pe stăpânlui lor asupra celui nesuferit. David prin izbânzile lui repetă și-a tras învidie mai mariilor poporului. Mai mari oştirilor său rușină văzând că un ciobănaș e mai viteaz decât ei. Si atunci au ațâțat pe Saul în mâna lui. Si ani de arăndul David a umblat pribeg.

Ațâțarea a lucrat și la pornirea prigoanei asupra părintelui Iosif

Trifa. Din cele ce s-au petrecut până acum la Sibiu se vede clar că furtuna a fost ațâțată de oameni. Se vede clar că s'a ascunsat de oamenii cari au zis: »David îți vrea răul«. De cel ce s'au lingușit ca să fie plăcuți înaintea stăpânlui. De cei ce pismuiau pe David pentru isbânde lui asupra Filistenilor. Si a fost ațâțat de cei cari râvnău să ia locul părintelui Trifa.

Si e foarte greu ca cineva să reziste atâților lingușeli și ațâțări săruitoare. Căci azi o spătă ca păr. Trifa poate deveni periculos, mână alta că păr. Trifa are prea multă trecere înaintea poporului, dincolo alta că păr. Trifa se lasă îspitit de trufie și de lăcomie, că a facut a ave... că și-a pus tipografia pe numele lui, în sfârșit că are porniri secătare și căte alte. La început Stăpânlul nu va fi crezut. Apoi a intrat la bănuială. Măi, că aşa va fi! Si azi a crezut una din spusele celor din jur, mână alta, până s'a întărit asupra păr. Trifa. Si atât a fost mult. Până acum au lucrat ațâțătorii, acum lucrează cel ațâță cu ațâțători cu tot. Si ațâțătorii duce la mână. Mână întunecă mintea, iar mintea întunecată le face pe toate pe dos.

Altfel nu se explică atâtă lipsă de dragoste că se miră și se revoltă întreaga țară, spre bucuria tuturor dușmanilor noștri.

Si ne întrebăm duruști: până unde are să meargă această mână? Nu e destul? Nu se trezesc nici în fața glasului răspicat al oștășimii de pretutindeni și al Intregei opinii publice? Ah, cumplită mână! Cumplită ațâțare! Dezastroasă acțiune necugcată! Nu erau că legale și firești pentru aplanaarea unui conflict? Ba da. Dar se vede că conflictul nu există pentrucă nu sunt motive serioase. Ci conflictul se caute, motivele se inventează...

Nicolae Vona.

Veniți subt brațele lui Isus!

Sdrobit subt greutatea Crucii, frânt subt apăsarea de plumb a păcatelor noastre, Isus Biruitorul, bate înțincet la inima ta iubit frate și soră... Te strigă... Te cheamă la El... Te strigă cu glasul blând și dulce. Te strigă și nu-L auzi. Suspini... și parcă cuele și spinii se adâncesc și mai cu multă putere în Trupul fără prihană... Îar sângele învăluitor cu lacrami... curge siroaie. Isus Călătorul cu trupul sdrenuit de fărădelegile noastre așteaptă...

Fratele meu scump și sora mea dragă, nu își se cutremură inima la această priveliște? Nu se umplă ochii tăi de lacrami? Nu se îndoae genunchii tăi la Picioarele Lui, când L-vezi așa cu trupul sdrenuit pentru tine și pentru mine?

Gândește-te, scumpul meu frate și soră, până când vrei să-L lași să cersească la poarta inimii tale? Până când L-vezi să săngere la poarta sufletului tău? Până când fratele meu?... Trezește-te odată, trezește-te, din somnul în care te-a adormit păcatul. Trezește-te, și aruncă-te în brațele pline de dragoste,

cari te așteaptă de mult, la pieptul cald și dulce al Mântuitorului!

Aleargă cu încredere în brațele Lui! Predă-te cu totul Lui! Lasă-L să lucreze El din tine un aluat nou, care să dospească roduri nouă de fapte bune...

Nu te gândi că azi ești Tânăr, bogat, sănătos și frumos, sau că lumea îți se aplieacă înaintea ta, căci mână aceeaș lume — cine știe — te va alunga cu pietrele disprețului și a batjocurii. Numai El — Isus te iubește cu adevărat! El s'a jefit pentru tine și pentru ertarea ta. El nu te va părăsi!

Aleargă deci cu încredere la Picioarele Lui căci acolo vei găsi isbăirea! Spălă-picioarele cu lacramile Magdalenei. Spălă Răurile Lui cu lacramile câinței.

Si — apoi — să strigi în lumea întreagă ce-a făcut Isus cel Răstignit pentru tine și pentru mântuitorie. Si laudă măirea lui Isus Biruitor, care va să rămână biruitor și Mântuitor în veci.

Hera Dumitru, inv.-ostaș,
Teleac-Bihor.

Cetățeni și răspândiți foaia „Isus Biruitorul“

Incep adunările: Lupta Oastei merge înainte...

Slăvit să fie Domnul! Furtuna cea mare ce s'a lăsat asupra Oastei, începe a se linști. Frații au trecut cu bine și prin acest »examen«. Acum odată cu începutul primăverii, vor începe din nou lupta. Cu ajutorul Domnului, după acest examen, vom merge înainte să luptăm mai departe împotriva »Filisteilor« (păcatului) și împotriva lui Faraon, împotriva Diavolului.

Și acum, la începutul unui nou an de lucru să plecăm genunchii și să ne rugăm stăruitor Domnului să rămână El cu noi, să meargă în fruntea noastră să ne arate drumul, să ne ajute în luptă, să ne călăuzească, să înaintăm mereu spre Canaan, împreună cu iubitul nostru înainte sătător care a luptat, să jefifă și a stat mereu în fruntea noastră, în toată vremea, pentru a ne întări și îmbărbăta în lupta cea grea a măntuirii sufletelor noastre și pentru Biruința Evangheliei în țara aceasta, pentru slava Domnului și a Bisericii lui sfinte. Dăm mai jos câteva din rapoartele cari ne-au sosit dela fronturile de luptă.

Noaptea Domnului la Săsciori.

Dragostea cea dinăuntru a strâns pe frații din toate părțile. Am avut între noi și pe iubitul nostru Părinte Oh! Buzea, pe care dragostea l-a adus pe jos dela 20 km. depărtare. Asemenea pe fr. Opreș, Diodiu și sora Susana Florea dela Cricău.

O noapte plină de farnec evanghelic am trăit. Am strâns din nou rândurile și am înuit legătura de frațieate în județul nostru. O insuflare sfântă era peste toți.

O mărturisire.

Fr. Greureș spunea între altele: eu până a nu cunoaște pe Domnul prin Părinte Trifa, eram un idol: aveam ochi dar nu vedeam, aveam urechi dar nu auziam, aveam gură dar nu grădiam nimic din cele ce făcea Domnul pentru mine și măntuirea mea.

Programul a urmat înălțător. Începutul s'a făcut cu rugăciunea Părinte Oh! Buzea. Ne vorbește apoi măngâindu-ne înimile prin cuvântul său cald și dulce.

Fr. Opreș, cunoscutul nostru lupițător prin cuvinte alese, face deosebirea între lumină și întuneric. S'a mai cântat, s'au spus poezii și apoi ne grăștește sora Maria Stanciu dela Lancrâm. Acest suflă pătruns de Duhul evangelic dela început a cucerit înimile.

Toată sala a început a plângere.

Rostește apoi o poezie despre Părinte Oh! Buzea. Întreagă sala a început să plângă... O, Doamne dă ne mai multe suflete a-prinse de Duhul Tău.

Un ostaș.

Dela Oastea Domnului din Iași Biserica „Frumoasa“.

Cucernice Părinte Trifa!

»Oastea Domnului« din Iași activează mereu în luptă pentru »Isus Biruitorul«. Am ținut regulat șezătorile noastre ostăsești de zidire sufleteasch în frunte cu iubitul nostru Păstor sufletesc Constantin Lungceanu, de și prigonești căutau să ne astupe și nouă gura să nu mai vorbim de Oaste. Aproape în toate adunările am avut în mijlocul nostru pe dl avocat V. Roban, care în serbarea dela Ateneul Nicolina a spus între altele: »Oastea Domnului este miscrește curată religioasă ortodoxă care lucează pentru a redațe pe fiză rădăcini din tările păcatului, pe căile cele bune, pe căile Bisericii la picioarele Crucii. Trebuie să înțeleagă această miscrește care are ca scop măntuirea sufletului«. Orice creștin tribue să înțeleagă chemarea ce o face Oastea Domnului...«

I. P. C. Sa. Păr. Arh. Teodosie Buteanu starețul Sf. Mănăstirea Cetățuia—Iași, ne grăștește despre frumoasea activitate a Oastei din toată țara, lăudând activitatea Oastei dela Bis. Frumoasa. Spune că va veni cu drag în mijlocul nostru și că se va înroba în rândurile Oastei. Sunt fericiți a spus Părinte Arhimandrit, că mă atlu în

mijlocul unor creștini din »O. D.« care sălvesc pe Isus.

In iarnă ne-a cerceat apoi și »Cavaleria Oastei« din Voinova, în frunte cu fr. Romanenco.

Duminică în 3 Martie, am avut între noi pe pă. Popovici, Conducătorul Oastei din Ruginioasa, jnd. Bâja, care ne-a vorbit mai bine de o oră în privința bunului mers al »Oștii Domnului«.

Dela 25 Decembrie 1934 și până la 3 Martie 1935 în adunările noastre s'au jucat următoarele Pieșe religioase: »Fiul cel Pierdut« în 5 acte, »Anul nou și Anul vechi« în 3 acte, »Ierfa lui Avram« în 3 acte, »Înărcerea din priegeie« în 3 acte, »Zacheu« în 4 acte, »Dor de Măndăstire« în 3 acte, »Drepitatea și Nedrepitatea« 1 act, »Filosoful și Missionarul Oastei« 1 act mare și »Dialogul «Tutunul». Pieșe alcătuite de noi care mărturisim în total despre puterea lui Dumnezeu, prin Oastea Domnului.

Pentru toate sălvesc să fie »Isus Biruitor« care a biruit, biruște și veșnic va biru toate.

Ioan V. Lazar, ostaș Iași
Biserica „Frumoasa«

De pe frontul Hunedoarei.

Venim și noi părinte...

... Abia acum vă putem face cunoscut și noi că la sunetul trămbiței dela Sibiu s'au deșteptat și în comuna noastră câteva suflete din amorțeala păcatului.

Așa că vezi afă preacucernice părinte că noi ca niște fi pe care ne-ați născut sf. voastră cu suferințe, vom rămâne neclintiți în învățătură cu care ne-ați crescut în numele Domnului Isus Hristos.

Si strigăti cu toții: »Cine ne va despărji pe noi de dragostea lui Hristos? Cine?...«

Suntem în al doilea an de când ne adunăm mereu în cercetarea scripturilor și înțărindu-ne duhovnicește unul pe altul. Ne cercetează și frații din alte părți, dintre cari fr. Ilie Marini, care ne-a vestit în înțăiată de pe Isus cel Restignit. Mulțumim tuturor fraților cari ne-a cărcet și îi rugăm să ne mai cerceteze înțărindu-ne în Domnul.

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitor în veci.

Viorel Ioana,
Sibot—Hunedoara.

Oastei merge înainte...

Ce zicem noi...

Un raport în poezie alor cinci frați din Banat.

1) Eu — Înalte prea sfântă

— Care fiu pe braț Scriptura

Am o sfântă rugăciune:

Luai-i iardă legătura

Ca cucernicul părinte

Ce ne este bun păstor

Si îndreaptă turma toată

Spre scumpul Mântuitor

El a fost și va rămâne

Alesul lui Dumnezeu

Desrobind atâtă oameni

Din ghicale celui rău

Noi — deci vom urma deapăruri

Pe preaducile Isus

Căci cu-alui sfântă venire

Pace/nume a adus

Constantin Drăghici, Lugoj.

2) Frații steagu-acesta

Care-l fin pe braț voios

E micuț dar poartă chipul

Chipul sfânt al lui Hristos

E Isus Biruitorul

E Fiul lui Dumnezeu

El ne este ajutorul

Si la bine și la greu

Să luptăm deci frați cu toții

Că-n veci noi nu ne-oamă lăsa

Nici de Biserici sfântă

Nici de părintele Trifa.

Trandafir Muntean, Lugoj.

3) Domnul să vă răsplătească

Po toți ce ne-ați ajutat

Să găsim plătit cerească

Si ratul cel luminat

Dar nu-i făptă creștineasca

Pe un preot criticând

Nici dela Isus lăsată

Celore de pe pământ.

Căci Scriptura ne învață

Pe toți oamenii-i iubi

Iar pe cel care urește

Domnul îl va pedepsi.

Filip Careba, Reșița—Carăș.

4) Scumpa »Vântului Mireasă«

Noi te sfătuim aşa

Nu umbla din casă în casă

Stai la părintele Trifa

Căci el s-a vândut moșia

Si căsuța dela fară

Să te-aducă în România

Deci să nu-i părăsești iară

Iar menirea ce fi-e dată

Fie-n slujba Domnului,

— Nimeni deci nu-să bată capul

Despre lucrul nimănui

Ioan Stoia, Cireșul—Severin.

5) Eu mă rog-Năt preaște

Ce slugiți altarul sfânt —

Cu o inimă curată

Cu un suflet bun și bland

Să luptați cu bărbătie

Fără altă a dorî

Decăt Oastea Domnului

Ca să poată înflori

Să năcerăți cu bunătate

Pe noi să ne adunați

Bunului părinte Trifa

Iar din nou să ne predăți

Petre Dobra, Sopotul vechi

Domici—Lugoj.

De pe frontul Banatului.

Din comuna Cireșul, județul Severin.

— De ce mergem pe sate. —

Cucernice Părinte Trifa!

Noi ostașii Domnului din comuna Cireșul, împreună cu prea

iubitul nostru frate ostaș și cantor

bisericesc, Ioan Stoia un vas slab

și neputincios dar care multă oste-

nală a făcut pentru Domnul și

lucrul Lui.

Din oameni bătrâni, ne-au făcut

școlari învățându-ne să căntăm răs-

punsurile la sfânta Liturghie pe 2

voci, precum și alte multe cântări

bisericesc, Tropare, Antifoane, Pri-

cesne, și Doxologia pe mai multe

glasuri.

La noi »Oastea Domnului« s'a

înființat în anul 1931. De 2 ani am

depus legămantul, și am luat ar-

mele Duhului sfânt, pe care ni-le

prezintă apostolul Pavel, în epist.

sa către Efeseni cap. 6. v. 11. Si

am intrat în ostașia Domnului, ca

să nu mai trăim noi, ci Hristos să

trăiască în noi. Dar n-am mai făcut

nici un raport despre frumoasele

biruinți ce le am avut, pe ori și

unde am umblat în cei 3 ani de

ostașie.

Dragostea lui Hristos

ne strâng.

Mulți din dușmanii noștri

ne critică că ne prea mărim ducân-

du-ne prin sate și că ne scriem la

foaie. Dar noi le-am răspuns că noi

nu ne ducem priu sate pentru mă-

rire sau onoare.

Ci pentru ca să împlinim dra-

goștea noastră de frați în Hristos,

cum ne-o arată Ap. Pavel în I

Corinteni cap. 13 și pentru ca să

ne întărim unii pe alții în credință.

Pentru că dragostea lui Hristos ne

strâng, și pentru că în evang. dela

Matel la cap. 10. v. 32. ne spune

Mântuitorul că tot celice îl mărturi-

șește pre El înaintea oamenilor, și

El îl va mărturiști pre acela înaintea

Tatălui Său care este în ceruri. Apoi

datorii suntem și noi să-L mărturi-

sim ori și unde ne vom duce, pentru

că un ostaș a lui Isus nu poate fi

un mut.

Pentru toate acestea, noi vom

merge înainte cu Isus Biruitor.

Slăvit să fie Domnul.

Secretariatul Oastei.

In „școala“ cea mare a Bibliei: Pâinea cuvântului biblic.

„Nu numai cu pâine va trăi omul ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu“ (Matei 4, 4).

Să înaintăm mai departe și cu „școala“ Bibliei, cu »lectiile« din școala cea mare a Bibliei. La rând, avem asemănări cu care Biblia se recomandă ea însăși omului și omenirei. Am tâlciut până acum asemănarea cu »sabia« și cu »can dela«. Iar acum urmează alte trei asemănări: cu pâinea, cu focul și cu apa. Dăm în acest număr asemănarea cuvântului biblic cu pâinea.

Această asemănare ne-a lăsat-o însoțită Mântuitorul, când diavolul îi a oferit Domnului pâinea în puștie, cu gând de îspită — Mântuitorul a resimțit această îspită cu vorbele: »nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu“ (Matei 4, 4).

Iar acest cuvânt care iese — și a ieșit — din gura lui Dumnezeu se așa în Biblie. Mântuitorul recomandă așa dar Biblia ca pe o pâine, ca pe o hrانă cerească.

Biblia nu e numai o carte de învățături bune și folositoare, nu e numai o carte de sfaturi morale. Dacă ea ar fi numai atât — apoi ar fi trecut de mult și ea la vechituri; la cărțile pe care vremea le-a dat la o parte oricăt de frumoase învățături și sfaturi morale cuprindeau. O, nu! Biblia e ceva mai mult. În ea este o hrانă ce vine de sus din cer. Ea este o »pâine« ce vine de sus din cer. Ea este o »mână« căzută de sus din cer. Să ca atare Biblia nu trebuie numai cîtită ca orice altă carte, ci ea trebuie mânăcată. Cum spune prorocul Eremia:

»Când am aflat cuvintele Tale, le-am mânăcat« (Ieremia 15, 16). »Să m'am dus spre finger zicându-i: să-mi dea cartea. Să el mi-a zis: ia-o și o mânăncă“ (Apoc. cap. 10).

O ce hrانă minunată este cuvântul lui Dumnezeu, este Biblia! Toți cătăi au aflat această hrانă, toți cătăi mânăncă din această »pâine« mărturisesc într-un glas că ei nu ar mai putea trăi fără această mânăcare cerească.

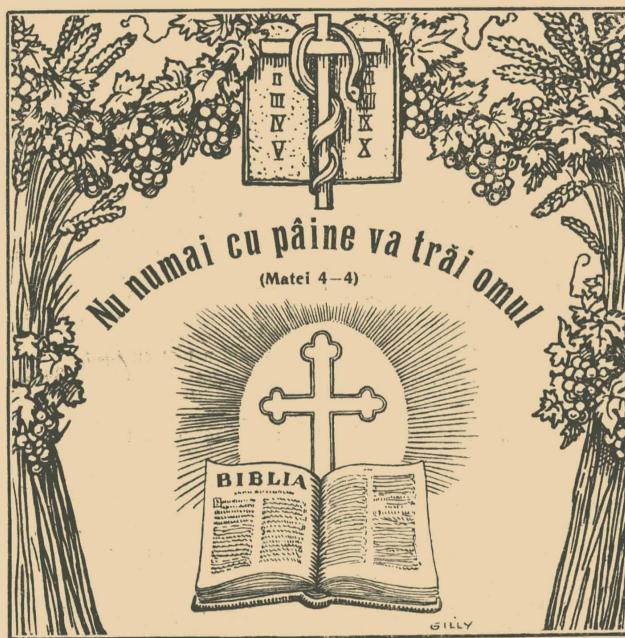
Iar la o astfel de minunată hrانă poate ajunge ori cine. Când săracimea trece pe străzile orașelor mari, îi lasă gura apă după atâtea bunătăți de scumpe mânări și băuturi ce se văd prin ferestrele marilor prăvălli. Să susțină că nu pot ajunge la ele.

Din Tohanul

Prea iubitul nostru părinte Trifa!

...Noi din mila lui Dumnezeu ne aflăm așa cum trebuie să fim, acum când dușmanul vrea să ne strice. Adunările noastre merg regulat întârindu-ne în Domnul. Să să punem toți genunchii la pământ așa cum au holotări frații, cu post

Dar cu mânăriile cele duhovnicești, Dumnezeu a rănduit alcum. Ele stau la îndemnă tuturor. Biblia — spunea un sfânt Părinte — este o cămară cerească plină cu cele mai scumpe mânări duhovnicești. Iar această cămară este deschisă tuturor în toată vremea. Din ea pot gusta toți, pot mânca toți. Din ea poate mânca oricine până să satură, căci aici nu se vine cu Kilogramul.

Biblia este o hrانă minunată. Toți cei ce hrانesc cu această mânăcare îi vezi cu ochii cum cresc și se întăresc. Ce bucurie e să vezi cum cresc duhovnicește, ceice se hrانesc cu cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este un hambar cu grâu ceresc; un grâu care, îndată ce ajunge în pământul înimii, încolește și face »mai întâi iarba verde, apoi spic și pe urmă grâu deplin în spic«, adică roduri de fapte bune (Marcu 4, 28).

O ce hrانă minunată este cuvântul lui Dumnezeu. Dar această hrانă, această pâine cerească trebuie dorită, trebuie poftită. Noi trebuie să avem o foame de a auzi cuvântul lui Dumnezeu (Amos 8, 11). Alături de pâinea și hrana cea, trećătoare de care are lipsă corpul nostru noi trebuie să simjim lipsă de hrana de care are lipsă și sufletul nostru, viața noastră cea duhovnicească. Noi trebuie să simjim o nefinicită foame după cuvântul lui Dumnezeu.

Fericile de cei care umblă flămâni după cuvântul lui Dumnezeu, după hrana duhovnicească, Fericile de cei care caută cuvântul lui Dumnezeu în biserică, în Biblie, în foi și cărți religioase și ori unde îl pot afla și hrâni cu el. Fericile de cei care simt că nu pot trăi fără de această hrانă duhovnicească.

Gheorghe Pătrăianu,
ostaș al Domnului.

Nou—Brașov.

și rugăciune mulțumim Domnului și cerem ajutorul Lui. Atâta putem să facem ca bunul Dumnezeu să ne sprinjească în aceste clipe grele. El să facă ce va voi, în măna Lui ne predăm.

Rămân cu Isus Biruitorul.

Am mai spus odată pilda unui cobișan care se ducea la oî cu traistă împărțită în două. În o parte avea merinde, iar în cealaltă o Biblie; adică mânăcare și pentru corp și pentru suflet. Fericile de cei care au împărțită traista vieții în aceste două părți.

Un creștin adevarat umblă flămând după cuvântul lui Dumnezeu. Dar vai că de puțini sunt aceiași! Lumea e plină de ceice umblă flămâni după hrana lui Satan, după mânăriile lui Satan, după desfășările, patimile și păcatele acestor lumi.

Lumea e plină de mânăriile lui Satan și de ceice aleargă ca nebuni după ele. Doar nici într'un alt punct nu se arată în toată grozăvenia ei creștinătatea de nume ca în punctul acesta: de-a căuta oamenii hrana lui Satan și a se hrăni cu ea.

Să ne gândim spire pilda numai la cei doi idoli spurcați: alcoholul și tutunul. Milioane și milioane de oameni se hrănesc cu această mană diavolescă. Mii și mii de milioane se cheltuiesc pe această spurcată mânăcare.

Pentru o biblie, pentru o carte, pentru o foie religioasă omul nu are bani, dar pentru lucrul diavolului are.

Față în față cu cele 32 mii de Biserici ce le avem în țară stau 500 mii de căciuime cari împart hrana diavolului. Față în față cu cele căteva mii de bibii care sunt în țară, stau milioane și milioane de scrieri murdare, cărți de joc, etc. Să facă socota că cinematografele din țară strâng la an cincizeci milioane de participanți — ca să-și infecteze sufletul.

O ce muncă teribilă face iadul de a umple lumea pe tot locul cu mânăriile lui, cu otrava lui. Iar când se iubește o ofensivă contra acestui

rău, oh ce lucru și mai dureros se poate vedea. Cei cari ar trebui să sară în ajutor, aleargă să opreasă această ofensivă, să opreasă o hrană duhovnicească, să opreasă o foie care-l vestește pe Isus Biruitorul.

O cum aleargă lumea după hrana care o dă lumea. De altcum aceasta e și firesc. Omul cel lumesc cauță cele lumești. Omul cel lumesc nici nu și-ar putea închipui că ar putea trăi fără distracțile și desfășările pe care le dă lumea. El are sensația că se satură cu această hrană. Dar vai că de mincinoasă este această săturare. Numai după acea ajuns un om duhovnicesc bagă de seamă ce otrăvă grozavă era »pâinea« cea dulce din care mâncăi.

În Australia este un fel de plantă ca și grâu. O chiama »nardu«. E un fel de grâu sălbatic din care se poate face pâine. E o pâine gustoasă, plăcută care stămpăredată foamea. Dar... dar peste trei zile cel care a mâncat și s'a săturat din ea e cuprins de dureri și moare în chinuri grozave.

Tot așa este și un fel de lut prin India și China pe care oamenii îl mâncă de vremuri de foame. El satură, dar pe urmă toți se prăpădesc de otrava lui.

In tocmai așa e și cu pâinea pe care o dă lumea. E un fel de »nardu« care place și satură la apariție dar pe urmă otrăveste și omoară sufletul. Vai de ce se hrănesc și se satură cu desfășările lumii. Fericile de cei care au ieșit din lume și din mânăriile ei. Fericile de cei care se hrănesc cu cuvântul lui Dumnezeu.

Slăvit să fie Domnul. Oastea Domnului a trezit și ea în țara a ceaștea o foame mare de-a azi cuvântul lui Dumnezeu. A trimis zeci de mii de biblii și alte cărți religioase în popor.

Noi, ostașii Domnului, am spart cu Oastea ospățul diavolului. L-am lăsat pe Satan să-și mâncăce el mânăriile lui. Noi am trecut la ospățul Domnului, la masa Domnului cea încărcată cu preadulice hrane duhovnicești. Să aleargăm iubiți frații în toate părțile și să aducem sufletele perduite și flămânde la acest ospăț, la această masă, la această dulce mânăcare.

(Va urma).

Din com. Dârlos,

Bucurii avem neconțenit. În ziua de

3 Martie ne-a cercetat frații din Sighișoara întârindu-ne în Domnul. Frații din Sighișoara iau sus și tare la »Isus Biruitorul«. Între noi am avut pe fratele Ruicăean și fratele Dumitru T. Oaida, precum și pe fratele Moroș, din Șaroș.

Cu tot drumul anevoieios și greu frații

jud. Târnava-mare.

nu a căutat la oboseală de a alerga să provoquăciuvișcă cuvântul Domnului.

Noi ostașii Domnului, făcând zid de apărare împotriva Domnului Isus ne vom ruga neconțenit pentru părintele nostru Iosif. Slăvit să fie Domnul.

Un omil ostaș al Domnului,
Mărginean Gh., com. Dârlos.

Cuvântul Oastei din Zimnicea—Teleorman.

Mult iubite păr. Trifa.

Noi ostași Domnului de pe frontul dunărean, nepățând suferi senzația de răstignire a C. Tale și a planurilor de lucru în ogorul Domnului, vă măngăiem cu aducerea noastră amintă și cu cuvântul nostru spus din suflet.

Umbărât în besna negurilor. Cine să ne ridice facla de la care să primim lumina cea lucrătoare și pe care o cunoaștem dintr'u'nceput?

Cum am putea să cădem noi în nepășarea pe care ne-o recomandă cei dela »Lumina Satelor« când re-cunoaștem cu toții că datorită cuvântului și al cărților sf. Tale ni s-au deschis ochii de am văzut lumina Domnului; Ne doare mult de tot și cu greu putem uita cum a-ți fost tratat în foile L. S. și O. D. ce ne au fost aşa de dragi odată. Ce dureros! Părintele Iosif cel ce și-a dat viața pentru oile sale, este acum după 12 ani de jertfă socotit înșelător. Dar pe cine a îngela?

Cine s'a simțit nemulțumit de pe urma părintelui Trifa? Ce sfaturi în »afară de biserică« ne-a dat C. Sa?

Care cărti ale părintelui Iosif n'au fost bune și deșarte de învățăturile Bisericii noastre, ca astăzi ele să fie simbolizate prin cărți drăcești din gura lupului? Până acum n'au fost socotite cărți drăcești, iar acum când se caută și fi gonit din rodul muncii sale și din conștiința ostașiei, se găsesc a fi greșite. Dovezi fără teme ce nu se prind de susținutul nostru. Noi ostași Domnului suntem setoși după adevară și nu vrem decât numai adevară.

Ori căt de meșteșugite ar fi slovele și criticele, duhul adevarului ne îndeamnă să credem numai adevară.

Cum putem părași graiul părintelui Iosif când cu C. Sa, Dumne-

zeu a făcut minuni în fața noastră, ca să cunoaștem Divinitatea și puterea Lui? (2 Timotei 3, 12).

Recunoscând jertfa Sa de atâtă timp în lucrul Domnului, la ce anume ne putem aștepta decât la o cumplită mână? Oare Biserica vie a Domnului nu este clădită pe suferință și pe jertfe?

Adevărul propovăduitor al lui Hristos a murit totdeauna mucenicește. Ce alt propovăduitor al lui Hristos din vremurile noastre a făcut ceiace Părintele Iosif a făcut cu ajutorul Domnului? Toată ostașia noastră recunoaște lucrul acesta. Deci nu este de mirare că și părintele nostru Iosif Trifa trebuie să treacă prin focul desăvârsirii.

Cine sunt bătrâni? Nu cei ce vor să trăiască și să lupte pentru Hristos? În ogorul »Oastei Domnului« cine a luptat până la jertfă de sine? Nu părintele Trifa? Dacă este altul să se pronunțe și să arunce el întâi cu piatra în părintele Iosif. (2 Timotei 3, 12).

Deci pentru aceasta te fericim părinte Iosife căci ești învedicnit de aceasta. Încercare... Amintim tuturor fraților ostași care și-au săneștează și care ne cunoaștem unii alțora glasul că »șerea părintelui Trifa de la postul de la Catedrala din Sibiu nu însemnează depărțarea de la Biserica cu învățăturile sale cum o traduc cei dela Lumina Satelor.

Sunt parte din frați care imită L. S. și aruncă și ei hule. Împotriva aceluiu dela care au primit lumina. Să fie treji cănd vorbesc la adresa părintelui Iosif ca nu cumva să se condamne singuri în fața judecății de apoi.

Iar noi, fraților, cu ochi așțintăți la Isus Biruitorul și cu ajutorul Lui să înțăluim totul care cu adevară este așezat în afară de Biserica Sa.

Slăvit să fie Domnul în Biserica Sa cea vie totdeauna.

Oastea Domnului.
Zimnicea—Teleorman.

ISUS BIRUITORUL.

Frați ostași din lumea largă
Alergați cu mic și mare
Să răspundem mai 'n grabă
La a lul Isus chemare.

Căci trimis-a El gorniștul
Să-ne cheme cu putere
Să ne 'ntoarcem iar spre Dânsul
Să plinim a Lul placere.

Abonează deci creștine
Pe această frumoasă joale
Pe »Isus Biruitorul«
Care sufletul tăi moaie.

Si cu ea deacă'nainte
Să trecem din an în an
Cu „Isus Biruitorul“
Să pornim spre Canaan.

Gr. Herțan, ostaș Rădăuți.

Un cioban în slujba Domnului.

Oastea Domnului are bravi luptători în toate jările țării. Intre aceșia este și fratele din chipul de alături I. Dobrotă de naștere din Poiana Sibiului. Așezat cu oile sale într'un sat din Vechiul Regat în cîmpia Dunării, a dus vestea Oastei acum cîțiva ani prin pările acelea. Si a desfăcut o mulțime de cărți și foi dela Sibiu.

De prezent se află în com. Căpâlnaș din jud. Timiș, unde aşidearea face slujbă de devotat luptător lui Isus. L' cerceata pe păr. Iosif și la Geoagiu în două rânduri, iar cu prilejul acestei furtuni a fost printre cei dintăi care a strigat: prezent la datorie.

Fr. Dobrotă are și darul de-a scrie poezii usoare și plăcute. Grăiește și predică în poezie.

Un cioban în slujba Domnului! Un cioban, care intocmai ca acel din noaptea cea tainică a nașterii Domnului, a alegat la peștera Măntuitorului, pornind apoi și vestind și altora vestea cea bună a mântuirii! — Vestea de bucurie că l'a aflat pe Domnul.

Un cioban vestește pe Domnul. Ce lucru frumos și binecuvântat.

Iosif din zilele noastre.

«Venîți acum să-l omorâm și să-l aruncăm într-ună din acestea gropi, vom spune că l-a măncat o feară săbătică, și vom vedea ce se va alege de visurile lui» (Facere 37, 20).

uscătă. S'au întors la hambarul cel plin cu pâne duhovnicescă, a lui Iosif și Iosif a poruncit să li se umple saci cu grâu (Facere 42, 25).

Si frații lui Iosif, în frunte cu cel mai mare, n'au putut răbdă înțelepciunea lui Iosif. Au prins să-l urască (Facere 37, 4). Si când au văzut pe Iosif, venind, cu Isus Biruitorul s'au sfătuit, frații lui Iosif, hai să-l îmbrăcăm c'o piele de oaie, și vom striga feriți-vă că-i lup.

Si nesocotii său ar crezut că îi vor lua haina cu care l-a îmbrăcat Dumnezeu, și vor purta-o ei, dară Dumnezeu poartă grija de unsul Lui.

Domnul a fost cu Iosif, așa că toate li mergeau bine (Facere 39, 2). Si din toate jările venea lumea în Egipt ca să cumpere grâu dela Iosif; căci în toate jările era foame mare (Facere 41, 57).

După cum vedem, din toate pările curg scrisorile din Întreaga jără, și nu numai dela noi, dară și din alte jările, după grâu duhovnicesc la Iosif al nostru, și în curând dacă va vrea bunul Dumnezeu, vor veni și frații lui Iosif, care au încercat să-l omoare, pentru că li înțrece cu înțelepciunea și înaintă cu Oastea prin pustie. Vor cere și ieși grâu din hambarul lui Iosif, după cum sau întâmplat cu mai mulți frați. Pe unul îl amintesc, este fratele nostru bucovinean G. Latîș, pentru care multă supărare ne-au făcut fraților din Bucovina. Dară slăvit să fie Domnul. El își recunoaște greșala. Au văzut că se face foame mare în »Lumina Satelor« și este cu totul

Cred cu adevară că și Iosif al nostru, i-se rupe inima și plângă, când vede pe unii frați pe care i-a născut la Sf. Evanghelie și i-au hrăniti sufletește cu laptele dragostește din Sf. Scriptură iar acumă ridică călcău asupra lui. Nu un vrăjmaș mai baljocorește, căci aș suferi, nu potrivnicul meu se ridică împotriva mea căci m'as ascunde dinainta lui, ci tu care te socoteam una cu mine, tu frate de cruce și prieten cu mine. «Noi care petrecem împreună într-o plăcută prietenie, și ne duceam cu mulțimea în casa lui Dumnezeu (Ps. 55, 12—14).

Dacă ar fi batjocoritorii noștri străini de Hristos, dacă ar fi turci, dacă ar fi africani, dacă ar fi jidani, dacă ar fi păgâni, nici o vorbă n'ar fi. Dară, cu durere trebuie să spunem, că'stă creștini!

Iubilitorii frați, să alergăm la hambarul cel mare, al Păr. Iosif Trifa, de unde bubește tunul cel mare.

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitorul!

Gloguș Gheorghe, ostaș Horodiște de sus, Rădăuți, Bucovina.

Pe superiorii Bisericii îi cinstim.

— Din Fardea—Severin.

Noi ostași Domnului știm și suntem convinși că și, ta nu te-ai abăut nisi o ioată dela așezământul bisericii.

Pe superiorii Bisericii noi îi cinstim și nu-i nesocotim, dar iubirea care ne-a legat nu sufere să se aducă atâțea invi-

nui unei ființe care a născut atâția fi duhovnicesti pe care i-a redat Bisericii lui Hristos. Iți vom păstra iubire și recunoaște că Părinte Iosif și nu ne vom teme de nimic, căci dacă Dumnezeu este cu noi, cine va fi împotriva noastră? (Rom. 8, 5).

Olariu Ioan, ostaș.

Alte daruri pentru camioneta Oastei.

Librăria »Oastea Domnului« continuă aici cu publicarea darurilor ce au sosit pentru cumpărarea »Crainicului de foc« al Oastei VII, active și luptătoare așa precum a inițiat-o păr. Iosif. — Banii ce s'au trimis sunt în păstrare librăriei Oastei. Si libăria va pune în slujba Domnului — camioneta — așa precum a promis păr. Iosif.

Oastea Domnului din Polana, jud. Sibiu, ne-a trimis un frumos dar de 445 Lei.

Fr. V. Iord. Iftimie cânt. din Poduri, jud. Bacău, ne-a trimis un dar de 120 Lei, colectat dela următorii: Pr. Gh. Lehăru, V. Iord. Iftimie, Gh. I. Iftimie, I. O. Iscu, G. Th. Nenețiu, I. V. Trofor, I. Simion, C. Mariș, Marița I. Iftimie, N. Grigoraș, N. V. Bosuloc, Gh. A. Schioapi.

Un dar de 90 Lei, am primit dela fr. N. Dumitrescu, Maria Bădulescu și Ioan C. Bădoi din Cralova.

Oastea Domnului din Budinț, jud. Timiș, ne-a trimis un alt dar de 90 Lei.

Di. Tompoș Francisc din Sibiu, ne-a dat un dar de 250 Lei.

Fr. Grigoraș Dumitru, factor P. P. T. Boloșanu ne-a trimis un dar de 84 Lei.

ALTE DARURI:

Stan Ioan, Inoștei—Prahova — — Lei 20	Smaranda T. Șerban Boiușara—Argeș Lei 10
Ctin Lupu, pens. Văleni—Bacău — — 20	Tache Clîșeru Miliștei—Ialomița — — 10
I. D. Opris, Câmpina — — — 20	Cosma Ilie Căscău—Somes — — — 20
D-tru Bezedea Râșnov—Brașov — — 10	Veja V. și soția Aurelia, Căscău—Somes — 20

Cu totul din acest număr Lei 1 209

Din numărul trecut 47 208

Cu totul până acum Lei 48.417*

Mulțumim iubilitorilor noștrilor frați pentru jertfele lor, rugând pe Domnul să le răsplătească darurile cu dar de sus.